

Spotkanie kandydatów na posłów i radnych WRN

Wczoraj odbyło się spotkanie kandydatów na posłów i radnych Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu, poświęcone omówieniu wstępnych zadań i zamierzeń rozwojowych naszego regionu w latach 1966—1970. Referat na temat kierunków rozwoju gospodarki w tym okresie wygłosił przewodniczący WKPG — Witold Hempowicz. O rolnictwie mówił zastępca przewodniczącego Prezydium WRN — Witold Stefanowski. Zagadnienia dotyczące poprawy warunków bytowych były tematem wystąpienia zastępcy przewodniczącego Prezydium WRN — Tadeusza Kwaśniewskiego.

W spotkaniu m. in. wzięli także udział: sekretarz KW PZPR Edward Zimmer, prezes WK ZSL — Józef Wroniak, sekretarz WK SD — Aleksander Rozmiarek oraz sekretarz WK FJN — Franciszek Sobczak. (y)

Posiedzenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej Partii i Stronnictw Politycznych

28 bm. odbyło się posiedzenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej Partii i Stronnictw Politycznych.

W posiedzeniu — na którym omówiono aktualne problemy związane z wyborami do Sejmu i rad narodowych — udział wzięli:

z ramienia KC PZPR — Józef Cyrankiewicz, Zenon Kliszko, Ryszard Strzelecki, Józef Tejchma;

z ramienia ZSL — Czesław Wycech, Józef Ozga-Michalski, Kazimierz Banach, Józef Olszyski;

z ramienia SD — Stanisław Kulczyński, Jan Karol Wende, Włodzimierz Lechowicz, Eugenia Krassowska, Stanisław Ochab.

Tunezja odwołuje dyplomatów z Syrii i Iraku

Z Tunisu podaje agencja UPI, że źródła wiarygodne oświadczają tam w środę rano, iż Tunezja poleciła swym przedstawicielom dyplomatycznym w Iraku i Syrii, aby opuścili te kraje. Ma to być odpowiedź na ostatnie demonstracje przed ambasadą tunezyjską w Damaszku i Bagdadzie. Uczestnicy demonstracji protestowali przeciwko propozycji prezydenta Tunezji Burgiby aby kraje arabskie zawarły kompromis z Izraelem. (PAP)

Zdławienie powstania w Dominikanie

Po trzech dniach walk ze stronnictwami b. prezydenta Juana Boscha oddziały wojskowe pod dowództwem generała Wessin-y-Wessina wkroczyły we wtorek wieczorem do stolicy Republiki Dominikańskiej.

Zajęcie Santo-Domingo poprzedziło długotrwałe bombardowanie miasta z morza i z powietrza.

Według doniesień agencji zachodnich, oficerowie armii lądowej, którzy obalili w dniu 25 kwietnia „tymczasową juntę obywatelską”, zdystansowali się od prób przewrótów Juana Boscha na stanowisko prezydenta i wyrazili zgodę na wysuwanie przez lotnictwo żądania stwożenia tymczasowej junty wojskowej. Zgodą ta została osiągnięta za pośrednictwem ambasady USA.

Wspólne plenum CRZZ i ZG ZMS

4 i 5 maja br. odbędą się w Warszawie wspólne obrady plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych i Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej. Tematem obrad będą zadania związków zawodowych i ZMS w pracy wychowawczej wśród młodzieży pracującej i uczącej się zawodu.

Rok XXI
Wyd. AB
Poznań
czwartek, 29. IV. 1965
Cena 50 gr
Nr 100 [6597]

Przed robotniczym świętem

Zobowiązania 30 000 wielkopolskich pracowników rolnictwa

W wielkopolskim rolnictwie zobowiązania 1-majowe realizuje przeszło 30 000 pracowników z około 300 zakładów pracy, m. in. z PGR-ów, POM-ów, instytutów naukowych i stacji ochrony roślin.

Wśród licznych meldunków na uwagę zasługują zobowiązania pracowników z 9 zakładów podległych Stadninie Koni w Żołędzicy w pow. rawickim. Dostarczą oni z gospodarstw pokazną ilość produktów rolnych o wartości blisko 472 000 zł, a ponadto naprawia w czynię drogę o długości 1700 metrów, założą 5 ogródków jordanowskich, świetlice, uprządkują park o powierzchni 7 ha i zasadzą 2500 drzewek. Wyremontują także 14 mieszkań pracowników, wybudują wiatę na przystanku PKS i wykopią rowy kanalizacyjne o długości 200 m. Ogólna wartość robót, wykonywanych w czynię społeczną, szacuje się tu na ponad 221 000 zł.

Na 965 000 zł szacuje się czyn społeczny w powiatach Leszno i Rawicz. M. in. Zakład Ogrodniczy PGR w Pudliszkach w pow. Gostyń wyprodukował podczas kampanii ponadplanowo 2000 ton suszu zielonego dla zwierząt, w tym 700 ton do końca czerwca br.

Wśród meldunków z powiatu Września należy wspomnieć, że na 160 000 złotych opiewają zobowiązania pracowników PGR Sokołowo i na 140 000 — PGR Bieganowo.

Pracownicy Poznańskich Zakładów Produkcji Betonów „Pozbet” wykonają w pierwszym półroczu ponad plan produkty o łącznej wartości 1,7 mln. zł. Ponadto na rzecz swoich przedsiębiorstw i miasta dadzą oni różne prace społeczne obliczone na 315 000 zł.

W Elektrowni „Adamów” przyspieszone zostaną prace przy bloku A o mocy 125 MW, w związku z czym wyprodukują się tu dodatkowo 73 mln. kWh energii. W Pileńskich Zakładach Papi dodatkowo produkcja opiewa na 2,4 mln. zł, a załoga Kaliskiego Przedsię-

biorstwa Budowlanego chce wybudować przy miejscowym Domu Starców 10-izbowy pawilon dla swych samotnych pracowników, odchodzących na renty. Zobowiązanie to będzie realizowane w dłuższym okresie, gdyż pawilon ma być wznoszony z zaoszczędzonych materiałów.

Zobowiązania produkcyjne na ogólną sumę 421 312 zł podjęła załoga Pleszewskiej Fabryki Obrabiarek. Wśród 39 zobowiązań zespołowych i indywidualnych znajdują się czyn społeczne uczniów Zasadniczej Szkoły Zawodowej PFO. Przewiduje się m. in. wykonanie pomocy naukowych potrzebnych do realizacji programu nauczania przedmiotów zawodowych. (wa)

Wielkopolski program Dni Oświaty Książki i Prasy

Tegoroczne Dni Oświaty, Książki i Prasy, organizowane po raz trzeci pod patronatem Wielkopolskiego Towarzystwa Kulturalnego, jako koordynatora wszystkich imprez — obchodzone będą w ścisłym powiązaniu z aktualnymi, ważnymi wydarzeniami naszego życia społeczno-politycznego.

Program ich — jak co roku bogaty, różnorodny i atrakcyjny — uwzględni więc takie wydarzenia i rocznice jak wybory do Sejmu i rad narodowych, XX-lecie powrotu Ziemi Zachodnich do Polski czy XX-lecie zwycięstwa nad faszystami.

Inauguracją Dni będą Kaliskie Spotkania Teatralne, które rozpoczyna się 2 maja. Na zakończenie zaś przewidziano zorganizowanie wielkiego kiermaszu książkowego w jednym z wielkich klubów MPiK, pod koniec maja. W Poznaniu obchody Dni zakończą się 16 bm.

Od 9 do 23. V. trwać będą Wielkopolskie Dni Ochrony nad Zabytkami Przemysłowymi, na 8. V. zaprojektowano zakończenie Konkursu „Złoty Kłosa”, 9. i 16. odbędą się w Poznaniu centralny kiermasz książek, grafiki i obrazów z udziałem naszych literatów i artystów, zaś dzień 15. V. będzie tradycyjnym Dniem Działacza Kulturalnego, uświetnionym specjalną imprezą, połączone z rozdaniem nagród. Podobny Dzień obchodzony będzie w dzielnicach, powiatach i gromadach w innych terminach.

Oprócz tych imprez centralnych przewidziano jak zwykle wiele narad, seminariów, wystaw, spotkań autorskich i środowiskowych, odczytów, konkursów i imprez artystycznych. Wymieniamy przykładowo cię kawsze: cykl sesji popularnonaukowych pt. „XX-lecie Ziemi Zachodnich”, oraz spotkania z pionierami osadnictwa na tych terenach — organizowane przez TRZZ w kilku miastach powiatowych, wystawa pt. „Dzieje pisma” — urządzona przez UNESCO i ekspozycja wyłącznie w Warszawie, Krakowie i Poznaniu, wystawa ekslibrisu współczesnego artystów poznańskich, cykl spotkań z literatami, reżyserami, krytykami, aktorami — m. in. warszawskimi (np. J. P. Gawlikiem, St. Wygodzkim, J. Gerhardem, E. Bryllem, L. Szydłowskim), zakończenie

Konferencja prasowa marszałka Koniewa

ZSRR wniósł główny wkład w rozgromienie Niemiec hitlerowskich

W Ministerstwie Spraw Zagranicznych ZSRR odbyła się w środę konferencja prasowa poświęcona 20 rocznicy zwycięstwa Związku Radzieckiego w wielkiej wojnie narodowej lat 1941—1945.

Dłuższe oświadczenie na konferencji złożył marszałek ZSRR, Iwan Koniew.

Podkreślił on, że zwycięstwo nad ZSRR Hitler uważał za jeden z najważniejszych etapów w zrealizowaniu swego planu zdobycia panowania nad światem.

Szczególnie ciężki dla narodu radzieckiego był pierwszy okres wojny — powiedział marsz. Koniew — kiedy to „w wyniku pewnych przy-

czyn obiektywnych i subiektywnych wojska nasze zmuszone były cofać się w głąb kraju pod naporem przeważających sił wroga”.

Bitwa pod Moskwą pogrębiła hitlerowski plan „błyskawicznej” wojny. Pomyślna ofensywa radzieckich sił zbrojnych miała decydujące znaczenie dla zwycięstwa powstań narodowych w Rumunii i Bulgarii, przyczyniła się do sukcesu jugosłowiańskiej armii narodowo-wyzwoleńczej, doprowadziła do rozgromienia wojsk hitlerowskich w Finlandii, Polsce, na Węgrzech, w Austrii, w Czechosłowacji, w północnych okęgach Norwegii i na szeregu wysp Danii oraz stworzyła sprzyjające warunki dla zakończenia walki narodowo-wyzwoleńczej narodów Albanii i Grecji.

Operacja berlińska była pod względem swych rozmiarów największą bitwą drugiej wojny światowej. Rozgromienie przez siły zbrojne ZSRR głównych sił militarystyki japońskiej — armii kwantunskiej — stanowiło nieocenioną pomoc dla walki wyzwolenczej narodów Chin, Korei i Indochin.

Główny ciężar walki zbrojnej przeciwko Niemcom hitlerowskim i ich sojusznikom spoczywał na narodzie radzieckim — podkreślił marsz. Koniew.

Przypomniał on, iż do połowy 1944 r. na froncie radziecko-niemieckim znajdowało się od 62 do 76 procent wszystkich wojsk lądowych Niemiec hitlerowskich. Nawet po otwarciu drugiego frontu w 1944 roku na frontach zachodnim i włoskim walczyły mniej niż jedna trzecia niemieckich wojsk lądowych. Wojska radzieckie zniszczyły lub wzięły do niewoli 507 dywizji hitlerowskich i około 100 dywizji satelitów niemieckich, zaś wojska brytyjsko-amerykańskie rozbiły na frontach europejskich — 176 dywizji.

W wojnie przeciwko ZSRR Niemcy straciły 10 milionów żołnierzy z ogólnej liczby swych strat, wynoszącej 13,6 miliona. Główny wkład do rozgromienia Niemiec hitlerowskich wniósł więc Związek Radziecki.

System socjalistyczny zdecydowanie przewyższał państwowy i ekonomiczny system Niemiec faszystowskich i ich sojuszników.

Jako jeden z głównych czynników zwycięstwa wymienił marszałek Koniew wyższość radzieckich sił zbrojnych pod względem wojskowym i moralno-politycznym.

Obecnie podstawę potęgi bojowej radzieckich sił zbrojnych — wskazał mówca — stanowią strategiczne wojska rakietowe. ZSRR dysponuje wieloma rodzajami amunicji jądrowej od małej do ogromnej, megatonowej mocy. Radzieckie rakiety wyróżniają się niezwykłą celnością, siłą wybuchu i nieograniczonym zasięgiem.

Marszałek Koniew ostrzegł te koła, którym śni się nowe wyprawy przeciwko ZSRR, które myślą o zlikwidowaniu przy pomocy oręża państwa socjalistycznych w Europie, Azji i Ameryce, że „główna lekcja drugiej wojny światowej polega na tym, iż awantury wojenne sił imperialistycznych przeciwko socjalizmowi prowadzą nieuchronnie do całkowitego krachu agresorów”.

Odpowiadając na pytania korespondentów marszałek Koniew mówił z uznaniem o działalności sił zbrojnych Polski, Czechosłowacji, partyzanckich armii Jugosławii, a w ostatnim etapie wojny — od-

działów wojskowych Rumunii, Bulgarii i Węgier.

Iwan Koniew wysoko ocenił rolę Układu Warszawskiego, który zapewnia bezpieczeństwo krajów socjalistycznych i granice, ustanowione na podstawie Układu Poczdamskiego.

Szwedzkiego korespondenta interesował pogląd Koniewa na temat roli Stalina w minionej wojnie. Marszałek oświadczył: „wojnę wygrały nie poszczególne jednostki, lecz naród, armia, ustanowione przez partię komunistyczną”.

Marszałek przypomniał, że ogólnej oceny roli Stalina dokonała KPZR na swym XX Zjeździe.

Jako przewodniczący Państwowego Komitetu Obrony i dowódca naczelny, w którego rękach skoncentrowana była cała władza, Stalin odegrał określone pozytywne rolę w zapewnieniu zwycięstwa nad wrogiem — powiedział Koniew — ale w działalności Stalina, zwłaszcza w pierwszym okresie wojny i przed jej rozpoczęciem, wystąpiły fałszywe rachuby i niedociągnięcia, o których pisało już w naszej prasie i literaturze wojskowej.

Korespondenta dziennika „New York Herald Tribune” interesowało to, jaką rolę w wojnie odegrał marszałek Żukow.

Iwan Koniew odpowiedział, że zasługi Żukowa zostały wysoko ocenione przez rząd radziecki. „Żukow był wybitnym dowódcą wojskowym, chociaż nie był pozbawiony wad, o których pisało już w naszej prasie. Obecnie marszałek Żukow jest na emeryturze. Mieszka on w Moskwie i oczywiście, podobnie jak wszyscy ludzie radzieccy, weźmie udział w uroczystych obchodach 20 rocznicy zwycięstwa nad faszystowskimi Niemcami”. (PAP)

Święto Japonii

Z okazji święta narodowego Japonii, przypadającego w dniu 29 bm., przewodniczący Rady Państwa Edward Ochab wystosował depezę gratulacyjną do cesarza Japonii Hirohito. (PAP)

Gdańskie medale

dla K. Rokossowskiego

W dniu 27 kwietnia br. odbyła się w ambasadzie PRL w Moskwie uroczystość wręczenia marszałkowi K. Rokossowskiemu Medalu za Zasługi dla Ziemi Gdańskiej przyznawanego mu z okazji 20-lecia wyzwolenia województwa gdańskiego spod okupacji hitlerowskiej.

Marszałkowi K. Rokossowskiemu wręczono również honorową odznakę „Za Zasługi dla Gdańska”, medal 500-lecia powrotu Gdańska do Macierzy i medal pamiątkowy „10 Wieków Gdańska”.

Marszałek Konstanty Rokossowski był dowódcą wojsk II Frontu Białoruskiego, które w 1945 r. wyzwalały Ziemię Gdańską spod okupacji hitlerowskiej.

Marszałka Rokossowskiego serdecznie powitał i uroczystego aktu wręczenia medali dokonał ambasador PRL w Związku Radzieckim Edmund Pszczółkowski oraz delegacja Ziemi Gdańskiej. (PAP)

Transmisje w TV i PR

Telewizja Polska w programie ogólnopolskim przeprowadzi bezpośrednią transmisję z pierwszej części obrad Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, które odbędą się we czwartek 29 bm. Początek transmisji o godz. 9.55.

Polskie Radio nada sprawozdanie dźwiękowe z obrad Plenum OK FJN 29 bm. o godz. 20.15 w programie I. PAP

M. Naszkowski z wizytą w Budapeszcie

W dniu 28 kwietnia br. w godzinach porannych przybył do Budapesztu na zaproszenie ministra spraw zagranicznych Węgierskiej Republiki Ludowej — Janosa Petera, kierownik ministerstwa spraw zagranicznych PRL, wiceminister Marian Naszkowski wraz z towarzyszącymi mu osobami.

Wiceministra Mariana Naszkowskiego witali na Dworcu Wschodnim w Budapeszcie: minister spraw zagranicznych WRL Janos Peter, wiceminister spraw zagranicznych Karoly Erdely oraz wyżsi urzędnicy MSZ. Obecny był ambasador PRL na Węgrzech Jan Kiljanczyk. (PAP)

W konkursie socjologicznego pt. „Czym jest dla ciebie Poznań” a także środowiskowe eliminacje teatrów poezji, chórów — „O laur XX-lecia”, a także finał konkursu na piosenkę radziecką.

Dni Oświaty pozostawiają również i w tym roku swój trwały ślad w postaci nowych placówek kulturalnych. Będzie to m. in.: 49 nowych wiejskich klubów „Ruch”-u, wiejski Dom Kultury w Drawskim Mięnie (pow. Czarnków) kino stałe w Osiecznej (pow. Konin), filia „Filmosu” w Turku, kilka gromadzkich ośrodków kulturalnych, a także nowych pomieszczeń dla bibliotek, świetlic blokowych i klubów działacza kultury (w Gnieźnie i Poznaniu — na Ławicy). (wch)

Wobec choroby ministra spraw zagranicznych PRL — Adama Rapackiego, jego zastępca na połowę maja wizyta w Szwecji została odroczona na okres późniejszy. Nowy termin zostanie ustalony drogą dyplomatyczną. PAP

Odroczona wizyta min. Rapackiego

Wobec choroby ministra spraw zagranicznych PRL — Adama Rapackiego, jego zastępca na połowę maja wizyta w Szwecji została odroczona na okres późniejszy. Nowy termin zostanie ustalony drogą dyplomatyczną. PAP

Z pobytu min. Pentti

Prezes Rady Ministrów PRL — Józef Cyrankiewicz przyjął w środę w godzinach porannych bawiącego z oficjalną wizytą w Polsce ministra obrony Finlandii — Arvo Pentti.

„Tak pracuje Sejm”

Nakładem „Książki i Wiedzy” ukazała się zbiorowa publikacja zatytułowana „Tak pracuje Sejm”. Ukazuje ona mechanizm działania parlamentu, jego miejsce i rolę w naszym budującym socjalizmie państwie.

Francja ma własną politykę

Przemówienie generała de Gaulle'a

We wtorek wieczorem prezydent de Gaulle wygłosił przemówienie do narodu, transmitowane przez radio i telewizję.

Przemówienie to było deklaracją niezależności polityki francuskiej. Ta właśnie niezależność — powiedział de Gaulle — każe Francji bezwzględnie potępić wojnę szeregającą się w Azji, każe jej aktywnie i owocnie współpracować zarówno z państwami zachodnimi, jak i wschodnimi.

Szef państwa francuskiego podkreśla, że Francja nie odżegnuje się od przyjaźni z USA, ale świadoma swego odrębności realizuje we wszystkich dziedzinach swe własne koncepcje, własną politykę. Zgodnie z tą polityką Francja współpracując z NRF, ze swymi sąsiadami w ramach EWG, „ponownie nawiązała stosunki aktywnego zrozumienia z krajami Europy wschodniej, stosunki, jakie niegdyś wiązały Francję z tymi krajami”.

Prezydent de Gaulle podkreśla z naciskiem, że jeśli chodzi o stosunki z krajami świata Francja nie pozwoli sobie narzucić „żadnej hegemonii w tej dziedzinie, żadnych zakazów, żadnej interwencji”. Stojąc na tym stanowisku Francja zdecydowanie potępia wojnę szeregającą się w Azji, popiera wysiłki podejmowane przez różne kraje

Ameryki Łacińskiej, pomaga różnym młodym państwom Afryki, nawiązała stosunki z ChRL itp.

Z kolei prezydent Francji omawia problem bezpieczeństwa i w związku z tym uzasadnia swą koncepcję francuskiej siły uderzeniowej, która — jak twierdzi — „nie kosztuje drożej niż kosztowałby udział Francji w wielostronnych czy atlantyckich siłach nuklearnych”. (PAP)

Uchwały KERM

● Finansowanie inwestycji wspólnych ● rozwój wykonawstwa i remontu maszyn ● licencje zagraniczne ● akt wykonawczy do Kodeksu Cywilnego.

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 27 kwietnia 1965 r. powziął — przy udziale niektórych zainteresowanych przewodniczących Prezydium Wojewódzkiego Rad Narodowych — uchwałę w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych.

Uchwała, w myśl decyzji IV Zjazdu PZPR, zaleca scalanie i łączenie inwestycji o zbliżonym charakterze produkcyjnym, usługowym lub użytkowym, planowanych przez różnych inwestorów do realizacji na danym terenie. Uchwała określa podstawowe zasady scalania, łączenia i grupowania inwestycji różnych inwestorów, określania wysokości udziałów w tych inwestycjach i uwzględniania środków na realizację tych inwestycji w planach inwestorów, a także przewiduje tryb podejmowania odpowiednich decyzji i formy nadzoru.

● Na wniosek przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów powzięto uchwałę ustalającą kierunki rozwoju wykonawstwa robót remontowo-budowlanych oraz uchwałę dotyczącą remontów maszyn, urządzeń i środków transportowych na lata 1966-70. Uchwały te mają na celu zapewnienie wykonywania planowych remontów budynków oraz maszyn i urządzeń i przewidują utworzenie dodatkowych specjalistycznych przedsiębiorstw (zakładów) i baz remontowych. Wykonanie przepisów uchwały odbywać się będzie w ramach prac nad przygotowaniem projektu planu 5-letniego.

● Na wniosek przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki powzięto uchwałę w sprawie nabywania licencji zagranicznych. Uchwała ustala jednolite zasady postępowania przy nabywaniu licencji zagranicznych dla ich wykorzystania w praktyce gospodarczej oraz stwarza warunki dla racjonalnej polityki technicznej i ekonomicznej w tym zakresie.

● Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów rozpatrzył uchwałę upoważniającą poszczególne naczelnice organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków umów dostawy i sprzedaży towarów pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej, umów o prace naukowo-badawcze i doświadczeniao-konstrukcyjne, wykonywane przez placówki naukowo-badawcze oraz ogólnych warunków umów o remonty maszyn, urządzeń i sprzętu technicznego albo o ich najem. Uchwała stanowi dalszy akt wykonawczy do Kodeksu Cywilnego. (PAP)

Jeśli nie zawiodą dostawcy i wykonawcy

Jeszcze w tym roku przemysł chemiczny otrzyma 176 nowych obiektów

W Ministerstwie Przemysłu Chemicznego dokonano oceny działalności inwestycyjnej resortu.

W ub. roku nie zdołano przekazać do eksploatacji szeregu ważnych obiektów produkcyjnych. Nie rozpoczęły pracy m. in. instalacje do produkcji amoniaku w Kędzierzynie i Tarnowie, wytwórnie acetyleny i związków azotowych w Tarnowie, urządzenie do produkcji ważnego tworzywa — polietylenu wysokociśnieniowego w Blachowni Śląskiej, kilka instalacji w Płocku i Oświęcimiu.

Opóźnienia nie są na ogół duże, niemniej spowodowały pewne straty w produkcji

(szczególnie nawozów sztucznych).

Główną przyczyną opóźnień były nadal nieterminowe dostawy maszyn i urządzeń. Dotyczy to zarówno dostaw krajowych, jak i importu. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego podjęło ostatnio szereg kroków dla zaspokojenia potrzeb chemii. Zaczęto też wprowadzać w życie zasadę generalnego do stawcy: Zjednoczenie „CHEMAK” odpowiada za koordynację dostaw z czterech zjednoczeń przemysłu ciężkiego.

Trudności z wykonawstwem nieco się zmniejszyły. Odczuwa się już wpływ nowo powstałego zjednoczenia budowy urządzeń chemicznych.

W br. przeznaczają się na inwestycje w przemyśle chemicznym 10,7 mld. zł. Aż 176 nowych obiektów ma rozpocząć pracę. W Tarnowie uruchomione zostaną 2 instalacje dla wytwarzania acetyleny i 2 — amoniaku, wytwórnie półproduktów do wyrobu anilany (akrylonitryny) i stilonu (kaprolaktam) oraz fabryka kwasu azotowego. Na budowie puławskich „Azotów” odrobiono ostatnio szereg opóźnień; praw dopodobnie dotrzymany zostanie termin uruchomienia w IV kwartale wytwórni mocznika i amoniaku.

Wytwórnia amoniaku rozpocznie także pracę w Kędzierzynie. Najważniejszymi nowymi obiektami w Blachowni Śląskiej będą 2 fabryki polietylenu wysokociśnieniowego. W Tarnobrzegu uruchomione zostaną nowe zakłady przeróbki siarki i fabryka superfosfatu, kontynuowana będzie rozbudowa kopalni w Piasecznie; rozpoczyna się budowa kopalni siarki w Machowie, następnej fabryki superfosfatu (400 tys. ton rocznie) i kwasu siarkowego.

Wytwórnia chloru i acetyleny w Oświęcimiu, instalacja do odsiarczania gazów w Płocku, fabryka „Tri” (środek do czyszczenia) w zakładach „Rokita” w Brzegu Dolnym — to

Zbrodniczy napad w Warszawie

W ub. niedzielę ok. godz. 18 zamordowano przy wejściu do Ogrodu Łazienkowskiego w Warszawie 29-letniego Tadeusza Janusza, pracownika zajezdni MZK. Jak wynika ze śledztwa, prowadzonego przez MO i Prokuraturę Dzielnicową Warszawa — Śródmieście przebieg zajścia był następujący.

25 kwietnia ok. godz. 17 stojący przed kioskiem z piwem przy ul. Agrykola 30-letni Józef Józwiak wraz z 23-letnim Stanisławem Małesą zaczęli przechodzić obok kiosku Józefa Knysa, który w ub. roku zeznał przeciwko niemu na rozprawie kolegium karnego administracyjnego. Doszło do bójki, która miała przerwać przypadkowy przechodzień — Tadeusz Janusz.

Napastnicy zmienili więc obiekt zainteresowania i chcieli wciągnąć Janusza do Ogrodu Łazienkowskiego. Przeciwwstawili się temu dozorca parku. Został on powalony na ziemię przez jednego z napastników. W tym momencie Józwiak wyjął składany nóż i zadał nim śmiertelny cios w szyję Januszowi. Na pomoc nadbiegli J. Knys i on otrzymał kilka ciosów nożem. Obaj napastnicy zbiegli. Dozorca parku natychmiast powiadomił o zajściu Pogotowie MO.

Tegoż wieczoru Józwiak został ujęty przez milicję w mieszkaniu. Wkrótce na ulicy został schwytany również St. Małesa. (PAP)

Sprostowanie

W notatce o 45 rocznicy strajku kolejarzy poznańskich, zamieszczonej w dniu 27 bm. zawierał się błąd. Wśród nazwisk ofiar strajku zamiast Kazimierz Bogdorewski — powinno być Kazimierz Bogdaszewski.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Mirosław Idziorek.

Festiwal polskich sztuk teatralnych w ZSRR

Końcowy etap Festiwalu Sztuk Polskich w ZSRR odbędzie się w Moskwie na scenie Teatru Kremlowskiego w dniach od 14 do 20 maja. Już obecnie jednak utwory dramaturgów polskich zajmują poważne miejsce w repertuarze licznych teatrów, zarówno dla dorosłych jak i dla młodzieży.

Najbogaciej reprezentowaną jest twórczość Leona Kruczkowskiego. W Mińsku, Woroneżu i Armawirze odbyły się premiery „Przygody z Vaterlandem”. W Moskwie sztukę tę wystawia Teatr Mały. MCHAT pokaże „Odwety”, które przygotowuje również Teatr w Kaliningradzie. Dużym powodzeniem cieszy się „Pierwszy dzień wolności” od 5 lat pozostający w repertuarze Teatru im. Stanisławskiego w Moskwie. „Niemców” znanych już widzom moskiewskim, przygotowują obecnie teatry w Kirowie i w Saraniku.

Teatr w Stawropolu wystawił komedię Skowrońskiego „Dyplomaci”. Wiele teatrów na terenie ZSRR zaprezentowało sztukę T. Kożusznika „Kocha, lubi, szanuje”.

Ogółem w Festiwalu Sztuk Polskich udział bierze ok. 40 zespołów teatralnych. (PAP)

Wznowienie walk w rejonie Kuczu

Premier Indii Shastri oświadczył w środę rano w parlamencie, że siły zbrojne Pakistanu ponownie zaatakowały pozycje wojsk hinduskich w rejonie Kuczu. Oddziały pakistańskie wspierane są przez czołgi. (PAP)

Wizyta Wilsona w Rzymie

W środę rano rozpoczęły się rozmowy premiera Aldo Moro z premierem W. Brytanii Wilsonem, który przybył we wtorek wieczorem z wizytą do Rzymu.

ostatniedni WARTHEGAU

205

Zadanie czołgistów polega na przeprowadzeniu natarcia w kierunku Nowej Wsi, by rozszerzając przyczółek, osłonić jednocześnie prawe skrzydło sił korpusu przed atakami z północy. Jako druga przeprowadzi się 35 brygada zmechanizowana, mająca rozwinąć natarcie także w kierunku Siedliska. Wreszcie 35 brygada zmechanizowana, która od razu przechodzi do ataku w kierunku Górniczy, zaś jeden z jej batalionów piechoty zmotoryzowanej rozpoczyna działania w kierunku Wielenia, ubezpieczając w ten sposób lewe skrzydło korpusu.

Niemcy wciąż walczą z zacięłością strażników. Wciąż próbują kontratakami zamknąć wyrwę w nadnoteckiej rubieży obrony. Cóż, kiedy już o godzinie dziesiątej rano 3 batalion czołgów przerywa się zdecydowanym, brawurowym atakiem przez pozycje nieprzyjaciela i ani chwili nie oszczędzając tempa natarcia, pod wieczór opanowuje Nową Wieś. Niszczy przy tym cały batalion piechoty niemieckiej, dwa czołgi, 8 dział, 12 moździerzy.

Lecz dowódca radzieckiego batalionu, major E. Iljin dysponuje teraz już tylko dziesięcioma T-34. Dała o sobie znać nowa taktyka walki przeciwko czołgom, sformułowana przez Niemców. Złazcza działania grup niszczycieli czołgów, sformowanych spośród sfanatyzowanych członków Hitlerjugend, którzy uzbrojeni w pancerlausty, kryją się w zaulkach miejscowości, w piwnicach na poddaszach domów, podpalają z najbliższego dystansu czołgi. Szczególnie dotkliwą stratę poniosła jednak 35 brygada zmechanizowana. Już podczas przełamywania umocnień niemieckich wzdłuż zachodniego brzoju Noteci, wśród żołnierzy czołgowych oddziałów „zjawił się” dowódca brygady — podpułkownik Jakub Zadorozny. Osobiście kierował ich atakiem. Po tem, wciął na czele, poprowadził osobiście ich do ataku na Siedlisko. I właśnie podczas zaciętych walk już wewnątrz zabudowań tej miejscowości został śmiertelnie ranny.

Drogo okupiła także opanowanie Górniczy 35 brygada zmechanizowana...

*

Biorąc pod uwagę wielkość wysiłku i ofiar 1 korpusu zmechanizowanego, terytorialne efekty całonocnych walk były stosunkowo niewielkie. Ale nawet to rozszerzenie zanoteckiego przyczółka aż po zachodnie granice powiatu trzanieckiego (sama Trzianka miała być opanowana dopiero nazajutrz), uniemożliwiło siłom niemieckim przerzucanie spod Piły ponowne zwanie linii frontu. Był to sukces o decydującym znaczeniu dla dalszych działań wojsk radzieckich. Już bowiem rankiem 27 stycznia przeprawił się na zachodni brzeg Noteci także 9 korpus pancerny, ścigający pędem przez generała Bogdanowa z rejonu Nakla, ponadto zaś wojska 5 armii uderzeniowej generała Berzarina.

206

Czołgiści generała Bogdanowa mieli teraz, możliwie jak najszybciej, przełamać się przez pozycje południowej odcinka Wału Pomorskiego; następnie zaś kontynuować natarcie ku Odrze, torując drogę jednostkom piechoty. I rzeczywiście — wykonali to zadanie w tempie błyskawicznym.

„Pommernstellung” została rozerwana już 28 stycznia, a przed południem 31 stycznia pierwsze czołgi 219 brygady pancernego dotarły do brzoju Odry na północ od Koszrzynia. Przy tym batalion piechoty, którego żołnierze przebyli ostatnie kilkadziesiąt kilometrów na „trzydziestkachczwórkach”, natychmiast sformowało słabo zamarynietą rzekę i wdarli się do Kienitz. A że tegoż samego dnia nadeszły nad Odrę także przednie oddziały zmotoryzowanych jednostek 5 armii uderzeniowej, Niemcom nie udało się już wyrzucić „gości”. Zresztą nie tylko w rejonie Kienitz. Niemcy jednocześnie zameldowali się nad Odrą — z tym tylko, że na południe od Koszrzynia — czołgiści Katukowa i piechurzy Czujkowa.

*

Jeszcze bowiem 26 stycznia — wówczas kiedy 1 korpus zmechanizowany dopiero wydierał Niemcom powiat trzaniecki — czujkowowskie jednostki 4 i 28 gwardyjskiego korpusu przeprawiły się przez Warę na północ od Poznania i oskrzydliły go ostatecznie, ruszyły forsownym marszem na zachód, pokonując w ciągu dwóch dni ponad 60-kilometrowe marszrutę.

(cdn)

Polityka wykuwana w Paryżu

Sluchając ostatniego przemówienia prezydenta de Gaulle'a, Francuzi mogli uświadomić sobie, jak ogromną drogę przebyła polityka francuska od nie tak dawnych jeszcze czasów IV Republiki, kiedy uzależnienie Francji od Stanów Zjednoczonych było dla kół rządzących „nawykem i regułą”. Dziś już jedno jest całkowicie pewne: tak jak to stwierdził generał „polityka Francji wykuwa się w Paryżu”.

Słabość i upadek IV Republiki, poza skłóceniem wewnętrznym i rozbiciem, miał inną jeszcze, znaczącą przyczynę. Wielkość Francji złożona została wówczas na łożu kolonializmu. Pogrzebała ją „brudna wojna” w Wietnamie i w Algierii. Pogrzebała ją, daleko idącą zależność od USA i poświęcanie konkretnych, narodowych interesów iluzorycznym interesom atlantyckiej wspólnoty.

Z błędów przeszłości V Republika wyciągnęła dwa wnioski: odrzucając to, co krepowało jej niezależność i rozwijając aktywność w kierunkach „zakazanych”. Odrzucając szereg aspektów amerykańskiej i atlantyckiej polityki i podejmując dzieło zbliżenia ze Wschodem.

Przemówienie prezydenta de Gaulle'a zbiegło się z rozmowami, jakie prowadzi w Paryżu radziecki

minister spraw zagranicznych, Gromyko. Dlatego też wiele akcentów tego wystąpienia, ma dodatkowe znaczenie.

Faktem jest, że istnieje dzisiaj szereg punktów, w których stanowiska obu mocarstw są mniej czy bardziej zbliżone. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji w południowo-wschodniej Azji; oba mocarstwa stoją zdecydowanie na gruncie postanowień genewskich w tej sprawie, oba dostrzegają niezwykle ryzyko dla pokoju, stworzone przez USA w tym rejonie świata i oba są zdania, że konflikt musi być rozwiązany pokojową drogą.

Tendencje do rozwijania kontaktów ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami socjalistycznymi, uznanie Chin, zdecydowane stanowisko w sprawie niezmienności granic europejskich, a w tym granicy na Odrze i Nysie, oraz potępienie WSN — mimo sojuszu z NRF, której rząd uważa to za akt wysoce nieprzyjazny — oto niektóre jeszcze elementy niezależnej polityki francuskiej w naszych czasach.

Jest to dostatecznie wiele, aby stworzyć możliwość dalszego porozumienia między ZSRR i Francją, w którym, jak pisze dziennik „Combat”, prezydent de Gaulle widzi przeciwwagę dla wpływu amerykańskich w zachodniej Europie.

Z. ART.

Program wyborczy Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu w Poznaniu

(Obszerne fragmenty)

OBYWATELE! MIESZKAŃCY WIELKOPOLSKI!

Mięło dwadzieścia lat od czasu narodzin władzy ludowej w Poznaniu.

Dorobek tego dwudziestolecia to rezultat wieloletniej w życiu idei Frontu Jedności Narodu, którego czołową siłą jest Polska Zjednoczona Partia Robotnicza. Zbiorowy wysiłek, ofiarny trud ludzi pracy miast i wsi — zmienił oblicze Ziemi Wielkopolskiej, zwiększył jej znaczenie w życiu społeczno-gospodarczym kraju.

W obliczu nadchodzących wyborów, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, Zjednoczone Stronnictwo Ludowe, Stronnictwo Demokratyczne, wszystkie patriotyczne, postępowe siły skupione we Frontie Jedności Narodu — przedstawiają nowy program działania na kolejną kadencję Sejmu i rad narodowych.

Program ten wynika z zestawienia najpilniejszych potrzeb społecznych naszego regionu z realnymi możliwościami ich zaspokojenia. Jest to program wolny od obietnic, przyrzeczeń, obliczonych na efekt. Nie ma tu szeregu szczegółowych zadań, bowiem ostatecznie określi je opracowywany obecnie plan pięcioletni na lata 1966—1970.

DOROBK OSTATNICH LAT

Ogólny bilans naszego dorobku w minionej kadencji Sejmu i rad narodowych, wypada zdecydowanie dodatnio. Choć niektórzy zamierzeń nie wykonano ze względu na konieczność dokonywania w toku realizacji planu pewnych przesunięć, wiele urzeczywistniono jednak z nadwyżką. Mamy pełne prawo być dumni z wypracowanych wspólnym wysiłkiem osiągnięć.

W okręgu przemysłowym Konin — Turek wybudowaliśmy kopalnię węgla brunatnego „Patriot” i „Adamów” i uruchomiliśmy wielkie warsztaty naprawy maszyn górniczych, budujemy elektrownię „Adamów”. Rozpoczęły się roboty przy budowie następnych kopalni: „Józefin” i „Kazimierz”. W Malinie koło Konina wznosimy wielką hutę aluminium. W Kole rozpoczęliśmy budowę fabryki materiałów ściernych.

Nastąpił wydatny wzrost produkcji przemysłowej województwa. W roku 1965 wartość globalnej produkcji wielkopolskich przedsiębiorstw była o blisko 50 procent wyższa niż w roku 1960.

Osiągnięcia te stały się możliwe dzięki przeznaczeniu przez państwo w latach 1961—1965 na rozbudowę przemysłu województwa — 15,5 miliarda zł. Suma ta poważnie przekroczyła nakłady, przewidziane w programie wyborczym.

W minionym czterolecu trwała walka o dalszy wzrost produkcji rolnej, o postęp na wsi. Suma wszystkich nakładów jakie przeznaczyliśmy na rozmaite działy produkcji rolnej znacznie przekroczyła w ostatnich latach 10 miliardów złotych.

Niezwykle ważny dla poprawy warunków bytowych ludności był rozwój budownictwa mieszkaniowego. Postulaty programu wyborczego zostały w okresie do końca roku 1965 przekroczone o 12 000 izb; łącznie mieszkańcy wielkopolskich miast i osiedli otrzymają w latach 1961—1965 około 95 000 izb mieszkalnych.

Istotne zmiany nastąpiły w służbie zdrowia. Zwiększyła się liczba lekarzy w Wielkopolsce, rozbudowana została sieć placówek leczniczych. Zbudowano i przekazano do użytku szpital w Turku, na ukończeniu jest budowa szpitali w Ostrowie i Słupcy, powstały liczne nowe ośrodki zdrowia i przychodnie.

W pełni zrealizowano założenia programu wyborczego, dotyczące rozwoju komunikacji lokalnej i międzymiastowej. Elektryfikacja linii kolejowych Konin — Poznań poprawiła przewozy podróży na tej trasie.

Dla potrzeb najmłodszego pokolenia wybudowaliśmy i przekazaliśmy do użytku w Poznaniu 145 nowych budynków szkolnych.

Poprawiła się praca handlu. W ostatnich latach zwiększyła się, szczególnie na wsi, liczba sklepów, większy jest wybór towarów, przede wszystkim przemysłowych. Niemniej w miastach nadal odczuwamy niedostatek niektórych produktów, zwłaszcza pewnych rodzajów mięsa wieprzowego i przetworów mlecznych. Braki te są wynikiem trudności, jakie przeżywała nasza hodowla, głównie trzody chlewnej oraz spadku skupu mleka.

Realizacja programu wyborczego była możliwa dzięki poważnemu wysiłkowi państwa, które przeznaczyło w latach 1961—1965 na nakłady inwestycyjne w naszym województwie 35 miliardów złotych, a także dzięki wzrastającej aktywności społeczeństwa.

Obywatele!

Program rozwoju województwa poznańskiego na lata 1966—1970, to program dalszego umocnienia pozycji Wielkopolski jako regionu przemysłowo-rolniczego w kraju, to program dalszego postępu i rozwoju miast i wsi, program lepszego zaspokojenia codziennych potrzeb ludzi pracy, program dalszej poprawy warunków naszego życia.

PODSTAWĄ ROZWOJU — PRZEMYSŁ

Rozwój Wielkopolski w nadchodzących latach związany jest nierozłącznie z dalszym rozwojem przemysłu. Przewiduje się następujące główne kierunki procesu dalszego uprzemysłowienia województwa:

- ▲ rozbudowę przemysłu węgla brunatnego i energetyki w rejonie Konin — Turek,
- ▲ rozwój przemysłu opartego na pełniejszym wykorzystaniu surowców miejscowych, przede wszystkim w produkcji materiałów budowlanych,
- ▲ rozwój przemysłu elektro-maszynowego,

- ▲ rozwój przemysłu metalurgicznego, odlewnictwa i przemysłu chemicznego,
- ▲ modernizację zakładów przetwórstwa rolnospożywczego,
- ▲ rozwój przemysłu terenowego, rzemiosła, usług.

W latach 1966—1970 kontynuować będziemy rozbudowę bazy górniczo-energetycznej w rejonie konińsko-tureckim. Przewiduje się, że łączne wydobycie węgla brunatnego z istniejących i nowo budowanych kopalni węgla brunatnego w tym okręgu osiągnie w roku 1970 około 15,5 miliona ton. Równocześnie zwiększy się potencjał energetyczny elektrowni. W roku 1970 łączna moc elektrowni okręgu Konin — Turek osiągnie 2.500 MW. Pierwszą produkcję uzyskamy z budowanej w pobliżu Konina potężnej huty aluminium.

Największą inwestycją przemysłu metalowego w województwie będzie odlewnia żeliwa w Śremie, której przekazanie do użytku wzmocni potencjał produkcyjny naszego regionu, poprawi zaopatrzenie przemysłu maszynowego oraz zaktywizuje gospodarstwo jeden ze słabiej uprzemysłowionych powiatów. Śremska odlewnia żeliwa należeć będzie do największych obiektów tego typu w Europie. Zatrudni ona w roku 1970 około 3.000 osób.

Będziemy rozbudowywać zakłady naprawy taboru kolejowego, zakłady sprzętu mechanicznego i fabrykę sklejek w Ostrowie, fabrykę obrabiarek w Jarocinie, zakłady sprzętu motoryzacyjnego w Krotoszynie, zakłady produkcji głosińców „Tonsil” we Wrześni, fabrykę żarówek „Lumen” w Pile, fabrykę sklejek w Orzechowie, zakłady budowy urządzeń chemicznych w Kościanie i wiele innych. Wydatnie rozbudowany zostanie przemysł, wytwarzający pasze. Planuje się unowocześnienie fabryk mebli.

W wyniku tak planowanego rozwoju potencjału produkcyjnego wielkopolskiego przemysłu, nastąpią w województwie poznańskim dalsze zmiany w proporcjach pomiędzy branżami przemysłu na korzyść przemysłu paliwowo-energetycznego i metalowego.

Jednym z ambitnych zamierzeń, ważnych dla rangi naszego regionu i dla gospodarki kraju, jest szybkie zwiększenie produkcji eksportowej. Realność tego zamierzenia warunkują: nowoczesność proponowanych handlowi zagranicznemu wyrobów oraz ich jakość. Każda załoga, kierownictwo każdego zakładu pracy, powinny zatroszczyć się o to, by produkty wielkopolskiego przemysłu były nowoczesne i wysokiej jakości.

Zgodnie z planowymi założeniami, globalna produkcja przemysłowa Wielkopolski w roku 1970 wzrośnie o około 50 proc. w stosunku do roku 1965.

Będziemy konsekwentnie dalej umacniać demokrację robotniczą, rozwijać działalność samorządu robotniczego na polu organizatorskim i wychowawczym, będziemy umacniać rolę związków zawodowych — najbardziej masowej organizacji ludzi pracy.

Dla lepszego zaspokojenia potrzeb ludności w zakresie usług, konieczny jest dalszy rozwój rzemiosła indywidualnego w mieście i na wsi. Wprowadzenie ubezpieczenia społecznego rzemieślników powinno stanowić obowiązek, służący temu celowi.

ROZWÓJ ROLNICTWA — UNOWOCZEŚNIENIE WSI

Wytęczać działania wielkopolskich rolników, załóg PGR-owskich spółdzielców oraz służby rolnej na najbliższe lata — jest zwiększenie produkcji żywności, zwiększenie dostaw ziarna na potrzeby Państwa. Zwiększenie wkładu w batalię o likwidację importu zbóż jest patriotycznym obowiązkiem rolników Ziemi Wielkopolskiej.

Zwiększona pomoc materialna Państwa, opieka ze strony służby rolnej, wiedza i ofiarność wielkopolskich chłopów — powinny umożliwić osiągnięcie średnio w województwie w roku 1970 produkcji:

- zboż — 24 do 25 kwintali z hektara, ziemniaków — 180 kwintali z hektara, buraków cukrowych — 320 kwint. z hektara.

Aby zabezpieczyć wykonanie tych ambitnych zadań, przewiduje się w nadchodzących latach:

- ▲ podwojenie zużycia nawozów mineralnych w Wielkopolsce z 80 kg NPK na hektar w roku 1964 do 170 kg w roku 1970,
- ▲ w uśrednionych gospodarstwach wyłączone wysiewanie zbóż kwalifikowanych w stopniu pierwszego odsewju, w gospodarce indywidualnej — objęcie wysiewem tego ziarna połowy arealu uprawy zbóż, trzykrotne zwiększenie powierzchni, na której uprawa ziemniaków będzie oparta o kwalifikowane sadzeniaki,
- ▲ dalsze zmiany w strukturze zasiewów zbóż, powierzchni uprawy pszenicy i jęczmienia powinna być w roku 1970 o 25 procent większa niż w roku 1965, a kończyny i lucerny o 70 proc.,
- ▲ dwukrotne zwiększenie obszarów, objętego chemiczną walką z chwastami i szkodnikami roślin,
- ▲ ponad 80-procentowy wzrost nakładów finansowych na meliorację w stosunku do pięcioletniej 1961—1965,
- ▲ poprawę w zapewnieniu mieszkańcom wsi i rolnictwu zaopatrzenia w wodę,
- ▲ rozwój usług dla rolnictwa,
- ▲ rozwijanie mechanizacji robót polowych i robót w zagrodzie, poważną rozbudowę zaplecza technicznego rolnictwa.

W produkcji zwierzęcej chcemy uzyskać dalsze zwiększenie stanu pogłowia, przy jednoczesnej poprawie jego jakości i produktywności. Na 100 hektarów użytków rolnych przewiduje się w roku 1970:

- bydła 60,5 sztuk (50,8 szt. w roku 1964)
- w tym: krów 30,5 sztuk (28,4 szt. w roku 1964)
- trzody chlewnej 100,0 sztuk (92,7 szt. w roku 1964)

Bardzo ważnym zadaniem jest zwiększenie zasięgu wymiany zbóż na pasze przemysłowe. Jest to jedna z dróg, wiodących do wzrostu produkcji towarowej ziarna. Przewiduje

się, że z tytułu wymiany uzyskamy dodatkowo w roku 1970 około 250 000 ton zboża.

Wartość traktorów, maszyn, silników i narzędzi, jakie otrzymać ma rolnictwo województwa poznańskiego i przedsiębiorstwa działające na wsi, osiągnie w latach 1966—1970 sumę około 4,5 miliarda złotych. Liczba traktorów, którymi dysponuje wieś, ulegnie niemal podwojeniu; gdy obecnie mamy ich w Poznaniu 16 500, w roku 1970 liczba traktorów przekroczy 28 000.

W roku 1970 powinniśmy także zakończyć elektryfikację zwartych osiedli wiejskich na terenie województwa.

Przedstawione w programie przedsięwzięcia, zmierzające do stworzenia wielkopolskiemu rolnictwu warunków pełnego wykonania ambitnych zadań, wymagać będą ogromnych nakładów pieniężnych. Łączna suma tych nakładów osiągnie około 15 miliardów złotych. Oznacza to, że w nadchodzącej pięcioletniej kadencji środki przeznaczone na potrzeby wielkopolskiego rolnictwa będą o ponad 4 miliardy złotych większe od tych, jakimi wieś nasza dysponowała w bieżącym planie pięcioletnim.

Szczególnie poważne zadania stawiamy w okresie nadchodzącej pięcioletniej kadencji państwowymi gospodarstwami rolnymi. Wielkopolskie PGR-y powinny nadal polepszać strukturę upraw zbożowych, zwiększając areal wysiewu pszenicy kosztem zbóż mniej wydajnych. Obok dwukrotnego zwiększenia dostaw ziarna kwalifikowanego, państwowe gospodarstwa rolne powinny zwiększyć towarową produkcję zboża w latach 1966—1970 o około 75 proc. W zakresie produkcji zwierzęcej główny wysiłek skierowany będzie na polepszenie jakości zwierząt i ich wartości użytkowej. Z nakładów inwestycyjnych — około 44 procent środków przeznaczonych na zmechanizowanie robót polowych i hodowlanych. Znaczącej poprawie ulegną warunki socjalno-bytowe załóg. Wyłącznie na potrzeby budownictwa mieszkaniowego pracowników PGR przeznaczony się w naszym województwie w nadchodzących latach 500 milionów zł.

SPRAWY OŚWIATY I KULTURY

Pełna realizacja reformy szkolnictwa podstawowego wymagać będzie bardzo poważnych nakładów finansowych oraz sprężystej działalności organizatorskiej. Ważnym zadaniem jest zapewnienie bardziej starannego nadzoru nad budową szkół. Zgodnie z planem, w najbliższych latach powstanie w Wielkopolsce około 150 obiektów szkolnych, w tym ponad 100 szkół podstawowych.

Dla zharmonizowania działalności szkolnictwa z potrzebami naszego regionu, konieczne jest położenie nacisku na rozwój szkół zawodowych, przede wszystkim kształcących młodzież w zakresie chemii, elektrotechniki, rolnictwa i mechaniki. Obecnie 80 proc. uczniów w naszym województwie, opuszczających szkoły podstawowe, kontynuuje naukę. Będziemy zmierzać do dalszego zwiększenia odsetka młodzieży, nie kończącej edukacji na ośmiu klasach, zwracając szczególną uwagę na stałe rozwijanie szkół zawodowych, będziemy starali się ukształtować stosunek nowo przyjmowanych tak, aby na jednego ucznia liceum ogólnokształcącego przypadło czterech uczniów szkół zawodowych.

Szczegółowej troski wymaga rozwój form szkolenia zawodowego dziewcząt; chodzi o to, aby zapewnić im pełne możliwości zdobywania kwalifikacji, zgodnych z kierunkami rozwoju gospodarki naszego regionu. Przewidywany duży wzrost liczby absolwentów liceów ogólnokształcących, nasuwa konieczność stworzenia dla części tej młodzieży, która nie podejmuje studiów — form szkolenia zawodowego, zapewniających jej możliwości podjęcia pracy.

Ostatnie lata przyniosły poprawę w zaspokojeniu potrzeb kulturalnych społeczeństwa Ziemi Wielkopolskiej. Dzięki wybudowaniu nowoczesnego ośrodka telewizyjnego w okolicy Śremu, TV objęła zasięgiem prawie całe województwo. Powstały liczne gromadzkie ośrodki kulturalne, a kluby — „Ruch” istnieją już w kilkuset wsiach.

Działalność kulturalno-oświatowa zamierza my w dużej mierze oprzeć na pracy organizacji społecznych, spółdzielczych, ogniw związkowych. Inspiratorem i koordynatorem wielu poczynań będzie Wielkopolskie Towarzystwo Kulturalne ze swymi oddziałami powiatowymi.

Zamierzenia inwestycyjne obejmują budowę domu kultury w Koninie, budowę domu aktora w Gnieźnie oraz polepszenie warunków pracy teatru kaliskiego. Spodziewamy się, że dzięki połączeniu wysiłkowi ludności, organizacji społecznych i zakładów pracy, województwo uzyska dalsze nowe placówki kulturalno-oświatowe.

Większe niż do tej pory zainteresowanie ze strony rad narodowych i organizacji społecznych wymaga sprawy rozwoju kultury fizycznej i turystyki.

O LEPSZE ZASPOKOJENIE POTRZEB LUDNOŚCI

Szczególnie ważnym problemem społeczno-ekonomicznym, od rozwiązania którego zależy w niemałym stopniu poziom życia poważnej części rodzin w naszym regionie, jest zapewnienie pełnego zatrudnienia obywateli wcho-dzącym w wiek produkcyjny w najbliższych latach. Bilans siły roboczej na lata 1966—1970 wykazuje, że trzeba będzie zatrudnić poza rolnictwem, około 120.000 osób. Zwiększy się szczególnie liczba kobiet, dla których należy znaleźć miejsca pracy, odpowiadające ich możliwościom.

Wstępny projekt planu dla Wielkopolski na lata 1966—1970 przewiduje, że około 90 tys. osób znajdzie zatrudnienie w przemyśle, budownictwie, transporcie, łączności, handlu,

gospodarce komunalnej, usługach, rzemiośle, chałupnictwie i innych działach naszej gospodarki.

Dla pełnego zatrudnienia wszystkich, pragnących podjąć pracę, musimy szukać dalszych możliwości, z uwzględnieniem struktury zasobów siły roboczej oraz jej rozmieszczenia. Konieczny jest bardziej dynamiczny rozwój drobnej wytwórczości, usług, chałupnictwa i rzemiosła w oparciu o pełne wykorzystanie lokalnych rezerw.

Obok spraw zatrudnienia, najważniejszym zagadnieniem, związanym z warunkami życia ludności, jest budownictwo mieszkaniowe. Mimo pewnej poprawy w tym zakresie, mimo wykonywania z nadwyżką zamierzeń budowlanych, nakreślonych w poprzednim programie wyborczym, trudności są nadal niemałe. Przewidujemy, że w latach 1966—1970 wybudujemy w miastach i osiedlach naszego województwa około 108.000 izb mieszkalnych, tj. o 25.000 izb więcej, niż planowano w minionej pięcioletniej kadencji. Aby urzeczywistnić te zamierzenia, trzeba będzie poważnie zwiększyć udział budownictwa spółdzielczego.

Wiele uwagi wymagają również sprawy gospodarki komunalnej. Nakłady finansowe na potrzeby gospodarki komunalnej zostaną skoncentrowane głównie w Kaliszu, Kole, Koninie, Kościanie, Ostrowie, Pile i Śremie a więc w ośrodkach, gdzie przewiduje się znaczny rozwój przemysłu. Dla poprawy zaopatrzenia wsi w wodę, zaplanowano budowę 350 studni, ponadto w 330 miejscowościach, niezależnie od zamierzeń, realizowanych w ramach czynów społecznych, zostanie podjęta budowa wodociągów.

Najbliższe lata powinny także przynieść podniesienie na wyższy poziom pracy służby zdrowia. Liczba lekarzy wzrośnie w województwie o około 900, odpowiednio zwiększą się kadry personelu pielęgniarskiego. Podjęta zostanie budowa nowego szpitala w Koninie, zaspokojone zostaną najpilniejsze potrzeby szpitali powiatowych w Chodzieży, Czarnkowie, Kępnie, Kościanie, Ostreszowie i Śremie. Przekazanych zostanie ponadto społeczeństwu ok. 50 nowych ośrodków zdrowia i 25 przychodni lekarskich.

Program wyborczy Frontu Jedności Narodu przewiduje, że czyny społeczne w latach 1966—1970 będą nadal rozwijane. W ramach prac społecznych projektuje się ulepszenie dróg, budowę wodociągów wiejskich, obiektów szkolnych oraz obiektów przeciwpożarowych, a także poszerzenie zasięgu prac komunalnych.

RADY NARODOWE — GOSPODARZAMI SWEGO TERENU

Ostatnie lata przyniosły w pracy rad narodowych daleko idące zmiany. Proces decentralizacji uprawnień i przekazywanie do dyspozycji rad ośrodków materialnych — pozwoliły im w sposób pełniejszy niż dawniej sprawować funkcję gospodarza gromad, miast, powiatów. Zwiększył się zdecydowanie wpływ rad narodowych wszystkich szczebli na rozwiązywanie problemów, dotyczących zarządzanego przez nie obszaru.

Jednoczesne wybory posłów na Sejm i członków rad narodowych, są wyrazem umacniania się w Polsce systemu demokracji socjalistycznej. Wspólny okres kadencji z Sejmem umożliwia radom narodowym zacieśnienie kontaktów z posłami, z Wojewódzkim Zespołem Poselskim.

Szczególnego znaczenia nabiera sprawa umocnienia znaczenia powiatowych rad, rozwijania funkcji koordynacyjnych rad narodowych wszystkich szczebli.

Nowa kadencja przyniesie niewątpliwie dalsze poszerzenie samodzielności rad narodowych, szczególnie niższych szczebli.

Nadchodzące lata powinny przynieść dalsze doskonalenie stylu pracy aparatu administracyjnego rad. Obywatele słuszenie nieraz krytykują przewlekły tryb załatwiania spraw, nieliczenie się z czasem ludzi pracy, przejawy biurokratycznej mitręgi.

OBYWATELE! MIESZKAŃCY ZIEMI WIELKOPOLSKIEJ!

Wszyscy chcemy, by Wielkopolska była coraz piękniejsza i zasobniejsza; pragniemy dostatniej, kulturalniej żyć, pragniemy pomyślnej przyszłości naszych dzieci. Wypracowany w ciągu minionego 20-lecia dorobek stwarza korzystne warunki dla naszego rozwoju. Strzegąc naszego ustroju, robotniczo-chłopskiej władzy, umacniać będziemy siłę obronną naszej Ojczyzny jeszcze bardziej zacieśniając serdeczną więź łączącą społeczeństwo z wojskiem.

W dniu 30 maja pójdziemy do urn wyborczych. Głosując na listę Frontu Jedności Narodu, damy wyraz zespolenia wokół programu budownictwa socjalistycznego, zademonstrujemy jedność społeczeństwa gorąco popierającego program dalszego rozwoju naszego kraju i regionu, program pokojowej polityki Polski Ludowej. Wspólna lista kandydatów FJN — to wyraz sojuszu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, współdziałania wszystkich postępowych patriotycznych sił polskiej jedności celów i dążeń. W tym sojuszu, który scementowało wieloletnie współdziałanie, przewodnią rolę spełnia Polska Zjednoczona Partia Robotnicza. Współdziałanie wszystkich obywateli partyjnych i bezpartyjnych, ożywiających wola rozwoju sił Ojczyzny — to podstawowe źródło sukcesów, jakie osiągnęliśmy w dziele budownictwa socjalizmu i jakie osiągać będziemy w przyszłości.

WOJEWÓDZKI KOMITET FRONTU JEDNOŚCI NARODU

Poznań, w kwietniu 1965 roku.

Program wyborczy Miejskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu w Poznaniu

(Obszerne fragmenty)

OBYWATELE! MIESZKAŃCY POZNANIA!

23 lutego 1965 r. obchodziliśmy uroczyste dwudziestą rocznicę wyzwolenia naszego miasta z hitlerowskiej niewoli. Po raz pierwszy w tysiącletniej historii Poznania, władzę w mieście przejęła klasa robotnicza. Ona decydowała o jego rozwoju i obliczu. Pod kierunkiem czołowej siły narodu — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — mieszkańcy Poznania dźwigali miasto z ruin, budowali nowe zakłady przemysłowe, szkoły i uczelnie. Dzięki ich pracy, Poznań stał się w minionym dwudziestolecu jednym z ważnych ośrodków przemysłowych kraju, miastem międzynarodowych i krajowych targów, a zarazem ważnym ośrodkiem nauki i kultury.

Szczególnie pomyślnie dla rozwoju miasta, dla jego przeobrażeń były lata 1961—1964, lata ostatniej kadencji Sejmu i rad narodowych. Wokół uchwalonego w 1961 r. Programu Wyborczego Poznańskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, zespiliły się wysiłki wszystkich mieszkańców miasta, członków Partii i bezpartyjnych, wszystkich, którym sprawa rozwoju Poznania była i jest bliska.

Do najważniejszych osiągnięć ostatnich lat, należy niewątpliwie dalszy rozwój Poznania, jako wielkiego centrum nowoczesnego przemysłu. Kosztem 2.700 milionów zł, rozbudowano lub przeniesiono do nowych obiektów takie fabryki, jak: Zakłady Przemysłu Metalowego H. Cegielski, Zakłady Metalurgiczne „Pomet”, Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego, Wielkopolska Fabryka Urządzeń Mechanicznych „Wiepofana”, Zakłady Wytwarzania Ogniw i Baterii „Centra”, Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Fabryka Kosmetyków „Lechia”, Fabryka Wodomerzy i Gazomerzy „Powogaz” i Zjednoczone Zakłady Rowerowe.

Rozpoczęła produkcję nowo wzniesiona Fabryka Łożysk Tocznych oraz przystąpiono do budowy zakładów teletechnicznych. Wiele obiektów wybudowano dla przemysłu terenowego i spółdzielczości pracy.

W efekcie dokonanych nakładów inwestycyjnych oraz usprawnień organizacyjnych i zmian w procesach technologicznych, wartość globalna produkcji poznańskiego przemysłu wzrosła z ok. 12 miliardów zł w 1960 r. do ponad 17 miliardów zł pod koniec 1965 r.

Kraj otrzymał z poznańskich fabryk wiele nowych wyrobów o najwyższym standardzie światowym. Jesteśmy nadal cenionymi producentami obrabiarek do metali, wagonów osobowych, łożysk kulkowych, maszyn żniwnych, akumulatorów, ogniw i baterii. Silniki napędu głównego statków, wytwarzane w Zakładach Przemysłu Metalowego H. Cegielski, wprowadziły Polskę do światowej czołówki producentów.

Równolegle z rozwojem przemysłu Poznania postępowała szybko industrializacja całej Wielkopolski, przekształcenie jej w jeden z ważniejszych regionów przemysłowych kraju.

Rozwój gospodarczy województwa aktywizuje i jego stolicę, stawia większe wymagania przed działaczami gospodarczymi oraz ośrodkami naukowo-badawczymi.

Rozwój przemysłu, poprawa warunków bytowych ludności, nie byłyby możliwe, gdyby nie praca załóg przedsiębiorstw budowlanych. Po wojnie wybudowano w Poznaniu ogółem 100.000 izb mieszkalnych, w tym około 50.000 w ostatnim pięcioleciu, 15.000 rodzin, z tego ponad 10.000 robotniczych otrzymało nowe mieszkania. Znacznie obniżono stopień zagospodarowania miasta w gaz. 350 milionów zł przeznaczono na przebudowę sieci komunikacyjnej w mieście. Zasadniczej poprawy w usprawnieniu dojazdów do pracy i zaopatrzeniu ludności i przemysłu w wodę i gaz nie udało się jeszcze osiągnąć.

Realizując program wyborczy, szczególnie wiele uwagi poświęcono urządzeniom komunalnym miasta. Kosztem ponad 100 milionów zł rozbudowano stare ujęcie wody i jednocześnie rozpoczęto budowę nowego. Buduje się nową gazownię, która już w 1966 r. polepszy zaopatrzenie miasta w gaz. 350 milionów zł przeznaczono na przebudowę sieci komunikacyjnej w mieście. Zasadniczej poprawy w usprawnieniu dojazdów do pracy i zaopatrzeniu ludności i przemysłu w wodę i gaz nie udało się jeszcze osiągnąć.

Znaczne rezultaty przyniosła realizacja programu wyborczego w dziedzinie oświaty. Pomyślnie na ogół — przy dużej pomocy finansowej społeczeństwa — zrealizowano program inwestycji szkolnych. Pozwoliło to na poprawę warunków nauczania — zwłaszcza w szkołach podstawowych, szerszą politechnizację szkół, stworzyło lepsze warunki rozwoju wychowania fizycznego w szkole.

Korzystne zmiany dokonują się w dziedzinie służby zdrowia i opieki społecznej; otwarto ponad 15 nowych przychodni, wybudowano ośrodek do walki z gruźlicą, dom pielęgnarek, dom rencisty. Zwiększono liczbę łóżek szpitalnych. Rozbudowano przemysłową służbę zdrowia, obejmując opieką specjalistyczną załogi wszystkich większych zakładów.

Podkreśleniem rangi Poznania, jako ośrodka kulturalnego, były międzynarodowe i krajowe imprezy, oraz sukcesy znanych poznańskich zespołów i artystów, jak: Międzynarodowe Konkursy im. H. Wieniawskiego, Festiwa Oper i Baletów Polskich, zagraniczne sukcesy Chórów: Stuligrasza i Kurczewskiego, Zespołu Pieśni i Tańca „Wielkopolska”, Opery, Teatru Polskiego, Filharmonii, pokazy

twórczości poznańskich artystów i literatów itp. Są to niektóre tylko przykłady kulturalnego dorobku Poznania. Jednocześnie rozwijał się amatorski ruch kulturalny, oparty o świetlicie zakładowe i komitetów blokowych. Wzrosło znacznie czytelnictwo, ponad 50.000 rodzin posiada już telewizory. Oddano do użytku wiele obiektów kulturalnych, jak: Muzeum Historii Ruchu Robotniczego, Muzeum Broni, Muzeum Rzemiosł Artystycznych w odbudowanym Zamku Przemysława, Salon Wystaw Artystycznych, Pałac Kultury, Kino „Wilda”.

Polepszyły się znacznie warunki wypoczynku po pracy i nauce. Powstało wiele nowych urządzeń sportowych i turystyczno-rekreacyjnych.

Realizacja programu wyborczego nie przebiegała bez trudności. Wymagała ona mobilizacji wszystkich sił i rezerw, aktywnej postawy całego społeczeństwa, ciągłego usprawniania metod zarządzania, rozwijania demokracji socjalistycznej, stałego zacieśniania więzi władzy ze społeczeństwem.

Pomyślna realizacja programu wyborczego z 1961 r. była możliwa tylko dzięki pomocy wszystkich mieszkańców Poznania, dzięki zespoleniu ich wysiłków w ramach Frontu Jedności Narodu.

OBYWATELE!

Zbliżające się wybory do Sejmu i rad narodowych otworzą nową kartę w rozwoju naszego miasta i kraju. Przedstawione w programie wyborczym zadania, wytyczają kierunki dalszego rozwoju gospodarczego i kulturalnego Poznania.

Przewiduje się, że liczba mieszkańców Poznania osiągnie w 1970 r. około 480.000 osób. Poznań będzie nadal piątym pod względem liczby mieszkańców miastem Polski.

Nakłady inwestycyjne na rozwój przemysłu, transportu i łączności, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, oświaty oraz innych działów gospodarki w mieście osiągną blisko 10 miliardów zł, co oznacza wzrost w porównaniu z nakładami w latach 1961—1965 o około 3 miliardy zł.

PRZEMYSŁ — PODSTAWA DALSZEGO ROZWOJU MIASTA

Podstawowym czynnikiem rozwoju miasta będzie dalsza rozbudowa przemysłu. Jego produkcja w Poznaniu winna wzrosnąć z 17 miliardów zł w 1965 r. do 25 miliardów zł w roku 1970. Dalszy rozwój poznańskiego przemysłu, dalsze podnoszenie jego rangi w gospodarce kraju, polegać musi nie tylko na wzroście zatrudnienia, lecz także na jego rekonstrukcji, podnoszeniu poziomu technicznego, automatyzacji i mechanizacji procesów produkcyjnych.

Dalsza rozbudowa Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski”, Zakładów Metalurgicznych „Pomet”, Fabryki Łożysk Tocznych, kontynuacja budowy obiektów dla Zakładów Teletechnicznych „Teletra”, oraz budowa nowych Zakładów Maszyn i Urządzeń dla przemysłu chemicznego i Zakładów Farmaceutycznych „Polfa” — przyczynia się do znacznego wzrostu potencjału przemysłu.

W interesie Poznania leży dalszy rozwój przemysłu w Wielkopolsce. Brak siły roboczej w Poznaniu, przy jej nadmiarze w niektórych regionach województwa, pozwala na przekazywanie niektórym zakładom w terenie części produkcji, nadmiernie obciążającej kwalifikowaną siłę roboczą.

W Poznaniu nie będzie nadmiaru siły roboczej. Wszyscy, którzy osiągną wiek produkcyjny, otrzymają pracę. W latach 1966—1970, corocznie około 8.000 młodych ludzi rozpoczynać będzie staż zawodowy.

Rozwijana będzie sieć usług, zwłaszcza takich, jak: pralnicze, przygotowywanie posiłków, naprawa różnorodnych przedmiotów i urządzeń, niezbędnych w gospodarstwie domowym.

Sieć handlu detalicznego wzrosła o ok. 200 sklepów i ponad 30 lokali gastronomicznych.

Dla ułatwienia i usprawnienia zakupów w większości punktów handlowych, wprowadzone zostaną nowoczesne formy sprzedaży: preselekcja i samoobsługa.

Nowe punkty handlowe powstawać będą w nowo wznoszonych osiedlach mieszkaniowych i w odizolowanych ich największy brak dzielnicach peryferyjnych.

Zgodnie z potrzebami ludzi pracy, uregulowane będą godziny pracy handlu, będzie skrócony czas zamykania sklepów dla przeprowadzenia remontów, inwentur, i przyjmowania towarów. W celu usprawnienia dowozu towarów do sklepów, zbudujemy nową bazę transportową Poznańskiego Przedsiębiorstwa Transportu, Handlu Wewnętrzznego, oraz rozbudujemy sieć magazynów hurtowych.

Jednym z palących problemów, wymagających wspólnego rozwiązania przez wszystkie zainteresowane władze i instytucje, jest usprawnienie dojazdów do Poznania. Korzysta z nich codziennie 33.000 osób. Elektryfikacja linii kolejowych Poznań — Wrocław, powiększenie taboru spalinowego, przebudowa przejazdów kolejowych w Górczynie i Dębcu — to poważne zadania inwestycyjne, których realizacja pomoże w usprawnieniu dojazdów do Poznania.

W samym Poznaniu, celowi temu służyć będzie dalsza przebudowa układu komunikacyjnego, a zwłaszcza kontynuacja budowy tras: Chwaliszewskiej i Starołękiej, rozpoczęcie budowy trasy Hetmańskiej, przebudowa ulic: Głogowskiej i Roosevelta oraz usprawnienie komunikacji z Główną, Winiarami i Gołecinem. Powiększenie taboru tramwajowego, a zwłaszcza autobusowego, budowa nowej zajezdni, także poprawia warunki komunikacji masowej w mieście.

O DALSZĄ POPRAWĘ WARUNKÓW MIESZKANIOWYCH

W latach 1966—1970 nastąpi dalszy rozwój budownictwa mieszkaniowego, bowiem Poznaniowi przybędzie ok. 64.000 izb mieszkalnych, co zapewni nowe mieszkania, ponad 21.000 rodzinom i obniży wskaźnik zagęszczenia na 1 izbę do 1,37. Zadaniem władz lokalnych będzie zlikwidowanie wszystkich pomieszczeń niemieszkalnych i dalsza poprawa warunków w mieszkaniach wielorodzinnych.

Główną formą poprawy warunków mieszkaniowych ludności, a zwłaszcza młodych małżeństw, będzie spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe. Realizowany będzie I etap programu rekonstrukcji śródmieścia wzdłuż ulic: Armii Czerwonej, Piekary, Powstańców Wielkopolskich i 27 Grudnia.

Istotny wpływ na poprawę warunków mieszkaniowych wywierać będą remonty budynków mieszkalnych, którymi objętych zostanie ponad 2.100 obiektów. Władze miejskie i dzielnicowe, załogi przedsiębiorstw remontowo-budowlanych, sami mieszkańcy i komitety blokowe, zwrócić muszą większą uwagę na jakość remontów, skrócenie okresu ich wykonywania, walkę z marnotrawstwem materiałów.

O DALSZY ROZWÓJ OŚWIATY, NAUKI I KULTURY

Rozwój oświaty w Polsce Ludowej umożliwił nie tylko likwidację analfabetyzmu i objęcie siedmioletnim nauczaniem całej młodzieży, ale stworzenie warunków do zasadniczej reformy szkolnictwa i przejścia na ośmioletni program nauczania w szkolnictwie podstawowym. Pełne wprowadzenie w życie tej reformy, będzie jednym z głównych zadań, jakie staną przed szkolnictwem w latach 1966—1970. Niezależnie od budowy 34 nowych obiektów szkolnych, znaczne środki przeznaczone zostaną na dalsze wyposażenie szkół w pomoce naukowe, dalszą politechnizację procesu nauczania, na budowę sal gimnastycznych.

Lata 1966—1970 winny przynieść dalszy, poważny rozwój poznańskiego ośrodka naukowego. Nowe gmachy dla Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, Politechniki Poznańskiej, Akademii Medycznej, Wyższej Szkoły Rolniczej i Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego, poprawią warunki pracy naukowej i dydaktycznej, umożliwią znaczne zwiększenie liczby studentów na studiach stacjonarnych, wieczorowych i zaocznych. Budowa 5 nowych domów studenckich, 2 stołówek akademickich, międzyuczelnianego ośrodka zdrowia, oraz domu asystenckiego — przyczyni się do poprawy warunków bytowych studentów. Rozbudowane i modernizowane zostaną również placówki naukowo-badawcze, a wśród nich Centralne Laboratorium Obróbki Plastycznej, Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych oraz Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin.

Budowa zespołu szkół artystycznych przy ul. Solnej, ukończenie sali widowiskowej w Pałacu Kultury, przeniesienie do nowych pomieszczeń Teatru Aktora i Lalki „Marcinek”, budowa zaplecza dla Miejskiej Biblioteki Publicznej im. E. Raczyńskiego, ukończenie odbudowy zabytkowego Pałacu Górków i Zamku Przemysława, rozbudowa Muzeum Narodowego i nowego jego oddziału: Muzeum Sztuki Ludowej, budowa nowej sali imprezowej — przyczynia się do rozszerzenia bazy instytucji kulturalnych w Poznaniu.

O DALSZĄ POPRAWĘ OCHRONY ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

W latach 1965—1970 ulegnie dalszej poprawie stan zdrowotny mieszkańców Poznania. Celowi temu służyć będzie dalsza rozbudowa placówek lecznictwa zamkniętego i otwartego, a m. in. nowego szpitala na 650 łóżek, 2 klinik Akademii Medycznej, przychodni rejonowych, nowej stacji Pogotowia Ratunkowego i bazy dla kolumny transportu sanitarnego.

Z roku na rok wzrasta liczba osób starszych i samotnych. Dlatego też nowe zadania zarysowują się w dziedzinie opieki społecznej. Budowa zakładu dla przewlekłe chorych i domu rencistów, zapewni dodatkowe miejsca dla 300 chorych i samotnych.

Rozwojowi fizycznemu mieszkańców, poprawie stanu zdrowotności, służyć będzie dalszy rozwój sportu, kultury fizycznej i turystyki. Przyczyni się do tego budowa 29 nowych sal gimnastycznych w szkołach, sztucznego lodowiska, dwóch dzielnicowych stadionów, hali sportowej, ośrodka sportów wod-

nych, ośrodka wypoczynkowego na Malborku i innych obiektów sportowych i turystycznych.

O DALSZĄ WIEŻ RAD NARODOWYCH ZE SPOŁECZEŃSTWEM

Lata 1965—1969 przynieść powinny dalsze umocnienie roli i znaczenia Rad Narodowych. Ich kierunki rozwojowe nakreślił IV Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wdrażając w nich ważny czynnik rozwoju, szeroko pojętej demokracji socjalistycznej. Taki kierunek rozwoju Rad Narodowych zyskał także pełne poparcie kongresów Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego.

Nowo wybrana Rada Narodowa miasta Poznania dążyć winna do skupienia wokół swych stałych komisji jak najszerszego aktywnego społecznego oraz kręgu specjalistów. Będziemy więcej, niż dotychczas, poświęcać uwagi formom kontroli społecznej, które służą za zapewnienie realizacji uchwał Rady Narodowej i jej Prezydium, realizacji zaleceń i opinii komisji Rady oraz dalszemu usprawnieniu działalności aparatu administracyjnego, zwłaszcza w zakresie jego bezpośrednich kontaktów z obywatelami. Szeroki udział mas pracujących w sprawowaniu kontroli społecznej, służyć będzie lepszemu funkcjonowaniu aparatu gospodarczego i administracyjnego w naszym mieście.

Pogłębić nadal należy więź, łączącą organ władzy państwowej ze społeczeństwem, wdrażając szerszego przyciągania ludzi z różnych środowisk do udziału w zarządzaniu i rozbudowie inicjatywy społecznej.

Zacieśnianie współdziałania Komitetów Frontu Jedności Narodu z Radami Narodowymi oraz powiązanie działalności organizacji społecznych, a zwłaszcza związków zawodowych z Radami, będzie miało istotne znaczenie dla dalszego zwiększenia aktywności Rad Narodowych i poprawy ich stylu pracy.

Więcej uwagi, niż do tej pory, poświęcimy spotkaniom radnych z wyborcami, z załogami zakładów pracy i innymi środowiskami, przyjmowaniu przez radnych skarg, wniosków i postulatów obywateli.

W okresie nowej kadencji nastąpi dalsze rozszerzenie uprawnień Dzielnicowych Rad Narodowych.

WYBORCY! MIESZKAŃCY POZNANIA!

30 maja 1965 r. wybierzemy nowych posłów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, nową Radę Narodową miasta Poznania, nowe Dzielnicowe Rady Narodowe.

Nasz program jest wyrazem ogólnych tendencji rozwojowych budownictwa socjalistycznego w naszym kraju. Określa on podstawowe zadania gospodarcze, społeczne, polityczne i kulturalne Rad Narodowych naszego miasta. Wspólny wysiłek szerokiego rzeszy ludzi pracy, zespolonych we Frontu Jedności Narodu, którego wiodącą siłą jest Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, w sojuszu ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym i Stronnictwem Demokratycznym, czyni założenia programu realne i możliwym do wykonania.

W wyczerpanej twórczej pracy nadal umocnić będziemy jedność moralno-polityczną społeczeństwa Poznania, realizującego z pełnym poświęceniem program budownictwa socjalistycznego.

Tak, jak w kadencji 1961—1965, tak i obecnie, o pełnej realizacji programu wyborczego zdecydować społeczeństwo naszego miasta, jego klasa robotnicza, inteligencja pracująca, młodzież.

Doświadczenie zdobyte w okresie ostatniej kadencji wykazuje, że rady narodowe w oparciu o inicjatywę społeczeństwa mogą zaspokajać wiele istotnych dodatkowych potrzeb mieszkańców miasta przez rozwijanie czynności społecznych. Z doświadczeń tych korzystając, będziemy także w następnej kadencji, zdając sobie sprawę, że od pracowitości i gospodarności mieszkańców Poznania, od ich wysiłku i zdolności, zależeć będzie dalszy rozwój Poznania, dalsza poprawa naszego bytu.

Realizacja zadań postawionych w programie służyć będzie umocnieniu siły obronnej naszej Ojczyzny, będącej ważnym ogniwem obozu socjalistycznego. Jednostki Ludowej Wojska Polskiego, które niosą pomoc także w rozwiązywaniu wielu zadań gospodarczych, otaczając będziemy miłością i szacunkiem, umacniając więź wojska z ludem.

Wspólna lista kandydatów Frontu Jedności Narodu jest wielkim dorobkiem politycznym minionego dwudziestolecia, jest wyrazem jednolitego działania całego społeczeństwa nad rozwojem Ludowej Ojczyzny, jest symbolem naszych sukcesów w budownictwie socjalizmu, w umacnianiu pozycji naszej Ojczyzny w świecie, w podnoszeniu naszego dobrobytu.

Głosząc na wspólną listę kandydatów Frontu Jedności Narodu, wyrażamy poparcie dla programu dalszego rozwoju kraju, Wielkopolski, Poznania, poparcie dla budownictwa socjalizmu.

MIEJSKI KOMITET FRONTU JEDNOŚCI NARODU W POZNANIU

Poznań, w kwietniu 1965 r.

WIELKOPOLSKI
BOZNAŃ
Grunwaldzka 19.

Takie to nowoczesne wyposażenie, piętrowe domy buduje się obecnie, choć jeszcze nie wszędzie, dla pracowników PGR i ich rodzin. Na zdjęciu: budynek mieszkalny w PGR Głuchowo w powiecie kościańskim.

Fot. — K. Przychodźki

GS Strzałkowo najlepsza w województwie

Pierwszą okazją do zorganizowania okolicznościowego zebrania 220 osobowej załogi Gminnej Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu w Strzałkowie (pow. Słupca) było zdobycie I miejsca w województwie poznańskim i II miejsca w kraju w kompleksowym współzawodnictwie o tytuł najlepszego GS-u. Drugą, 60-lecie istnienia strzałkowskiej placówki spółdzielczej, trzecią okazją było 40-lecie pracy za wodowej i społecznej jej obecności prezesa — Antoniego Sołowskiego i czwartą — wręczenie złotych odznak członkom Brygady Pracy Socjalistycznej (srebrne zdobyli w lipcu ub. roku), zatrudnionym w mieszkalni pasz przemysłowych.

Zebrań przewodnił przewodniczący Rady Zakładowej — Alfons Debicki, a jako goście uczestniczyli: wiceprezes Zarządu Głównego CSR — Marian Hoffmann, prezes WZGS — Feliks Woźniak i wiceprezes — Władysław Miśkiewicz, sekretarze powiatowych instancji partyjnych ze Słupcy: ZPZR — Tadeusz Derucki i ZSL — Tadeusz Wysocki. Referat okolicznościowy wygłosił wiceprezes GS-u — Januariusz Szumiłowski. Podkreślił on, że wygospodarowana w zeszłym roku 6 milionów nadwyżka została przeznaczona przede wszystkim na rozszerzenie usług produkcyjnych dla rolnictwa.

Przekazując kolegom ze Strzałkowa propozycję przechodni, będący symbolem dobrej roboty — delegat GS Krobka (która go dzierżyła przez dwa lata) zaznaczył, że tamtejsza załoga nie rezygnuje z dalszej walki o pierwszeństwo we współzawodnictwie. Po tym głównym akencie zebrania, przedstawiciele władz związkowych wręczyli wyróżniającym się pracownikom GS-u dyplomy uznania i nagrody pieniężne (łącznie 49 000 zł), a prezesowi Sołowskiemu z okazji jubileuszu — gratulacyjną wycieczkę zagraniczną. (Kj)

Imprezy pierwszomajowe w Lesznie i Krotoszynie

W przeddzień 1-Majowego Święta nastąpi otwarcie zasadniczej szkoły zaw. w Lesznie. Na Rynku odbędzie się uroczyste wręczenie sztandaru dla Hufca ZHP, ufundowanego przez społeczeństwo i leszczyńskie zakłady pracy.

Uroczysta akademicka powiatowa rozpocznie się o godz. 17 w sali kina Panorama. W części artystycznej wystąpią: Wielkopolska Symfonia z Orkiestrą Objazdową z Poznania i soliści. Rano 1 Maja przebiega nie ulicami miasta pochód na Rynek, gdzie odbędzie się defilada. Przewidziany jest również kiermasz książki.

Po południu odbędzie się turniej piłki ręcznej szkół średnich i zawodowych. Wieczorem rozpoczyna się zabawy ludowe. W niedzielę (2 maja) przewidziane są również imprezy artystyczne i sportowe. (R)

Obchody Święta 1 Maja w Krotoszynie przedstawiają się następująco: 30 bm. o godzinie 19 odbędzie się akademicka pierwszomajowa, a 1 Maja manifestacyjny pochód

Z życia TPPR w Śremie

Zarząd Powiatowy TPPR w Śremie organizuje w sali Klubu Kometa eliminacje powiatowe piosenek radzieckiej. Z okazji 20 rocznicy zawarcia Układu Polsko-Radzieckiego, lektorzy TPPR wygłosili w Śremie i Grzybnie odczyty na temat przyjaźni, wzajemnej pomocy i współpracy. W najbliższych dniach odczyt taki zostanie też wygłoszony w Dolniku.

Trzech mieszkańców powiatu śremskiego udało się pociągiem Przyjaźni do Moskwy i Leningradu. Po powrocie odbędą spotkania z mieszkańcami powiatu. (Su)

Pegeerowski bilans

Dobre plony - lepsze życie

Rzadko kto z mieszkańców miast zdaje sobie sprawę z faktu, że państwowe gospodarstwa rolne w Wielkopolsce, zajmujące obecnie 11,3 procent ogólnego arealu użytków rolnych województwa, osiągają znacznie wyższą produkcję towarową niż rolnictwo chłopskie.

WIĘCEJ NA RYNEK

PGR-y dostarczyły w minionym roku gospodarczym 1963/64 23 procent zbóż, 15 procent ziemniaków, 13,8 procent buraków cukrowych, 10,9 procent żywności, 19,8 procent mleka i 60 procent rzepaku. Mowa tu o wskaźnikach globalnej podaży artykułów rolnych w skali województwa.

Wielkopolskie gospodarstwa rolne specjalizują się przede wszystkim w produkcji zbóż, szczególnie w wysokich stopniach odsewów. Dostarczyły one w roku gospodarczym 1963/64 ponad 19 tysięcy ton zbóż kwalifikowanych dla Centrali Nasionowej, co w porównaniu z rokiem 1960, stanowi wzrost 2,5-krotny. Ponadto na wymianę chłopską poszło około 7 tysięcy ton ziarna siewnego (wzrost siedmiokrotny). Sadzeniaków kwalifikowanych dały PGR-y blisko 10 tysięcy ton.

Towarowość zbóż (skup państwowy) podniosła się ogółem z 82 tysięcy ton w 1960 roku, do ponad 90 tysięcy ton w roku gospodarczym 1963/64. Może to wydawać się mało — biorąc pod uwagę zwiększenie

obszaru użytków rolnych wielkopolskich PGR-ów we wspomnianym okresie, ale trzeba było dopiero zagospodarować ponad 42 tysiące ha ziemi, przekazanej przez PFZ lub przez rolników indywidualnych. Mimo to, wzrosły plony z ha. Średnia czterech zbóż za lata 1960—1964 dla wielkopolskich PGR-ów wyniosła bowiem 20,3 q z ha, gdy przeciętna wojewódzka dla całego rolnictwa — 19 q z ha. Intensyfikacja ta była możliwa m.in. dzięki staranniejszej uprawie (mechanizacja), prawidłowej gospodarce nasiennej, (kwalifikowane ziarno siewne), zwiększonemu zużyciu nawozów sztucznych (z 93,8 kg NPK w roku gospodarczym 1959/60 na 105,6 kg, obornika (z 40 q na ha w 1957 roku do 75 q).

SKOK W HODOWLI

Na podstawie podanych wyżej liczb, można by sądzić, iż w wielkopolskich PGR-ach dominuje produkcja roślinna. Tak nie jest. Stanowi ona, oprócz dostaw dla państwa, podstawę rozwijającej się hodowli. Dawno już bowiem minęła era zbożowej jednostronności. Rośliny paszowe, uprawiane na blisko 55 tysiącach ha, nie licząc okopowych, zabezpieczają bazę żywienia dla 146 tysięcy sztuk bydła, w tym około 51 tysięcy krów. Obsada bydła bowiem podniosła się na przestrzeni lat 1960—1964 z 41,7 sztuk na 100 ha do 68,9 sztuk. Wiąże się z tym zwiększone dostawy mleka z około 72 milionów litrów, do ponad 83 milionów litrów.

Notuje się ogromny postęp w ostatnich czterech latach w hodowli trzody chlewnej, której pogłowie wzrosło z 85 tysięcy sztuk do 132,5 tysiąca. Osiągnięto obsadę 62,6 sztuk na 100 ha. Za to spadło w PGR o prawie 5 tysięcy sztuk pogłowie koni.

DZIĘKI GOSPODARNOŚCI

Reasumując, bilans czterolletniej gospodarki w państwowym sektorze rolniczym naszego województwa jest optymistyczny. Świadczy o tym najwymowniej rozmiar produkcji towarowej i jej wartości, która przekroczyła w roku gospodarczym 1963/64 miliard

złotych netto, tzn. wzrosła z 4120 zł do 5414 zł z każdego hektara, a na jednego pracownika sponad 25 tysięcy zł do przeszło 31 tysięcy zł. Podniosła się wyrażnie wartość majątku trwałego (budynki i inwentarz martwy) z 2 do 9 miliardów zł, a to dzięki m.in. inwestycjom (około 2 miliarda złotych), przejęciu majątku w zagospodarowanie, kapitalnym remontom i odpisom amortyzacyjnym (około miliard zł).

Te wyniki nie byłyby możliwe, gdyby nie wysiłek organizacyjny kierownictwa, a przede wszystkim pracowitość i sumienność pegeerowskich załóg, podnoszących — szczególnie w ostatnich latach — swoje kwalifikacje zawodowe. Jeśli jeszcze w 1960 roku żaden z pracowników nie posiadał tytułu kwalifikowanego mistrza lub robotnika wykwalifikowanego, to już w 1964 roku tytuły takie posiadało blisko 500 osób. Zostało przeszkolonych w 1964 roku około 1100 fachowców. W szkołach przyzakładowych uczy się około 290 osób, a w różnorodnych szkoleniach uczestniczyło blisko 13 tysięcy pracowników.

W wielkopolskich PGR-ach myśli się nie tylko o produkcji, ale także o człowieku, który te produkcje daje. Dlatego ostatnio tyle wagi przywiązuje się do systematycznej poprawy warunków bytowych, socjalnych i kulturalnych załóg i ich rodzin. Jeśli np. w roku 1961 wybudowano 442 izby, to w 1964 już 1068 izb, kosztem 42 milionów zł. Na urządzenia socjalne i gospodarcze wydano ponad 17 milionów zł (wzrost prawie 17-krotny). Liczba przedszkoli podniosła się z 43 do 67, świetlic ze 190 do 360; powstało 140 klubów-kawiarni.

Naturalnie, to jeszcze nie wszystko, co zrobiono i co powinno być zrobione, żeby ułatwić życie i pracę pegeerowskich załóg. Bieżący rok gospodarczy przyniesie dalszą poprawę, nie mówiąc już o planach dalekosiężnych.

MARIA KEMPARA

Gzyn społeczny rolników

Rolnicy wsi Małgów (powiat Kalisz) dla uczczenia wyborów do Sejmu i rad narodowych postanowili w czynie społecznym wybudować Wiejski Dom Kultury. Przystąpiono już do kopania fundamentów. (K)

W POZNANIU

MUZEUM
ARCHEOLOGICZNE (ul. Mielżyńskiego 27/29) — g. 9-15; BRO-NI (Stary Rynek) — g. 10-15; HISTORIA M. POZNANIA (Stary Rynek) — g. 9-15; INSTRUMENTÓW MUZYCZNYCH (Stary Rynek 45) — nieczynne; NARODOWE (Al. Marcinkowskiego 9) — g. 9-15; RZEMIOSŁ ARTYSTYCZNYCH (Zamek Przemysława) — g. 10-15.

WYSTAWY

PAŁAC KULTURY — „Zamek w

Imprezy dla uczczenia Święta Pracy

Podobnie jak w latach ubiegłych dla uczczenia Święta Pracy Klasy Robotniczej kluby oraz ich członkowie organizują różne imprezy oraz podejmują zobowiązania. Na wszystkie przewidziane zawody wstęp jest bezpłatny.

Poznański Okręgowy Związek Piływacki organizuje 30 bm zawody w kategorii kobiet i mężczyzn na pływalni przy ul. Chwałkowskiego 34 (początek o godz. 18), które stanowiąc mają jednocześnie sprawdzenie przygotowania zawodników przed spotkaniem Poznań — Cottbus. Udział w imprezie wezmą zawodnicy wszystkich klubów m. Poznania.

Na kortach Olimpij na Gołębini odbędzie się turniej tenisowy (30 bm. i 3 maja, początek o godz. 16.30). Uczestniczyć w nim będą reprezentanci Grunwaldu, Warty, AZS i Olimpij; drugi turniej rozegrają w koszykówce juniorzy 1 i 2 maja na Gołębini. Zmierzą się drużyny: Energetyka, Lecha, Olimpij i AZS. Zwycięzcy otrzymają puchary ufundowane przez DKKFIT Poznań — Jeżyce.

Piłkarze Polonii rozegrają mecz o mistrz. III ligi o godz. 17 z Lechem Poznań przy ul. Harcerskiej, a pojedynek Olimpij z Wartą odbędzie się 2 maja na Gołębini. Autobusy na mecz, który rozpocznie się o godz. 11 odjeżdżać będą z Rynku Jeżyckiego, gdzie w kiosku Ruchu będzie można nabywać bilety wstępu na zawody w przedsprzedaży. Dziś o godz. 16.30 przy al. Remonta Grunwald gościć będzie KKS Kępno.

Pozostałe mecze ligi wojewódzkiej odbędą się w Kaliszu — Calisia — Zjednoczeni, w Witkowie — Vitcova — Górnik, w Pile — Sokół — Energetyk i w Turku — Włókniarz — Olimpia Koło.

Na trybunie na Rynku Jeżyckim (1 maja o godz. 17) walczyć będą w pięciu wagach w dżudo — seniorzy. Wystąpi 20 zawodników.

Na stadionie im. 22 Lipca oglądać będziemy w dniach 1 i 2 maja (o godz. 18) turniej hokeistowy, w którym wystąpią reprezentacja Lipska NRD i I-ligowe drużyny: Lecha, Grunwaldu i Warty.

Rada Wojewódzka LZS i POZKOL organizują 2 maja rajd kolarski i mopedowy do Wolsztyna. Polski Związek Hodowców Gołębi Pocztowych zawiadomiał o wlocie gołębi 1 maja. Koszowanie gołębi odbędzie się 30 bm. (w godz. 16.30—19) na terenie Ekspedycji Pospiesznej w Poznaniu.

Członkowie KS Cybina postanowili powołać 1 maja do życia sekcję łyżwiarstwa figurowego i zacięć

dalekopisem

BOKSERZY 17 PAŃSTW ZGŁOSZENI JUŻ DO MISTRZOSTW EUROPY

Komitet organizacyjny mistrzostw Europy w boksie, które zostaną rozegrane 22—29 maja w Berlinie, otrzymał już zgłoszenia imienne do turnieju z 17 krajów: Bułgarii, CSRS, Jugosławii, Węgier, ZSRR, NRD i NRE, Austrii, Holandii, Finlandii, Irlandii, Luksemburga, Danii, Hiszpanii, Szwajcarii, Szwecji i Norwegii.

DOBRE MIEJSCE ŁUCZNICZEK

Polski Związek Łuczniczy otrzymał komunikat Międzynarodowej Federacji Łuczniczej (FITA) z wynikami korespondencyjnych zawodów w 1964 r.

Polki z wynikiem 3160 pkt. uplasowały się na 3 miejscu za Szwecją — 3280 pkt. i Południową Afryką — 3278 pkt.

Wśród mężczyzn zwyciężył łuczniczka NRD — 3265 pkt. Polacy zajęli 8 miejsce z rezultatem 3133 pkt. w klasyfikacji indywidualnej. Najlepszy z Polaków, B. Maczyński znalazł się na 20 miejscu z 1074 pkt.

PORAŻKA SZACHISTÓW

Międzynarodowy mecz szachowy Rumunia — Polska wygrała reprezentacja Rumunii stosunkiem 15,5 : 8,5 pkt. (za)

deklarowali przepracowanie przy budowie sztucznego lodowiska 1200 roboczogodzin. Oszczędność tego tytułu wyniesie prawie 11 tys. zł.

1 i 2 maja odbędzie się XII rajd pieszo-motorowo-samochodowy, organizowany przez Wojewódzką Spółdzielnię Pracy, Poznania, KS Start i Izbę Rolniczą „XX-lecie Ziem Zachodnich”. Meta rajdu znajduje się nad jeziorem Głęboke w Międzyrzeczu. W imprezie weźmie udział miejscowa ludność.

1 maja o godz. 14 na stadionie AZS przy ul. Pułaskiego DKKFIT Poznań-Stare Miasto organizuje zawody lekkoatletyczne dziewcząt i chłopców urodzonych w 1950 r. i młodszych w następujących konkurencjach: bieg m., rzut piłeczką palantową, skoki w dal i wwyż.

Miłośników sportu zapaśniczego zainteresuje międzynarodowy turniej z udziałem reprezentantów Szwecji. Walki silnych ludzi oglądać będziemy na macie w sali Energetyka przy ul. Grunwaldzkiej 30 bm., 1 i 2 maja o godz. 17.

Rewia wrotkarska odbędzie się 2 maja o godz. 11 na boisku RK San przy ul. Obozowej, a na Jeziorku Maltańskim w regatach kajakowych startować będą zawodnicy dzielnic wildeckiej i Nowego Miasta oraz kajakarze Cottbus. Początek regat każdorazowo o godz. 15.30.

dla każdego

• Międzypaństwowe spotkanie koszykarek Włoch z reprezentacją Belgii odbyło się w Savonie i przyniosło zwycięstwo Włosek w stosunku 52:40.

• Piłkarze ręczni Zalgiris Kowno pokonali w meczu towarzyskim zespół Anilana Łódź 27:12.

• Półfinałowe spotkanie Pucharu Zdobywców Pucharów w piłce nożnej, rozegrane w Monachium między TSV Monachium a włoskim zespołem AC Torino wygrali gospodarze 3:1.

• W trzecim meczu na terenie ZSRR reprezentacja koszykarek USA spotkała się z drużyną reprezentacyjną Związku Radzieckiego. Wygrały koszykarki radzieckie 59:33.

• Na stadionie olimpijskim w Berlinie zachodnim rozegrano pierwsze spotkanie półfinałowe turnieju „Intertoto” między Herłą i SC Lipsk. Piłkarze Lipski zwyciężyli 4:1, a 5 maja odbędzie się mecz rewanżowy.

• Drużyna żużlowa ROW-u Rybnika rozegra w Anglii w dniach od 11 do 22 lipca br. siedem spotkań z angielskimi zespołami klubowymi. Zawodnik Klubu Side przybędą do Polski w ramach rewanżu w październiku, celem rozegrania kilku spotkań.

• Pięściarze Ostrowi prowadzą w tabeli rozgrywek ligi wojewódzkiej przed Budowlanymi i Górnikiem Konin, a w klasie A na czele znajduje się Stella Gniezno przed Polonią Leszno i Wartą Międzychód.

Uwaga trenerzy i działacze sportowi

Wykład na temat „Praca trenera nad kształtowaniem postawy moralnej sportowca” wygłosi 29 bm. o godz. 20 w gmachu Poznańskich Ośrodków Sportu Turystyki i Wypoczynku, przy ul. Chwałkowskiej 34, dr Jolanta Skarżanka z WSWF w Poznaniu.

Zapraszamy instruktorów, trenerów i działaczy sportowych Wielkopolski.

DOM KULTURY DRUKARZA (Inżynierska 10). Wystawa amatorskich prac plastycznych i fotograficznych drukarzy — g. 17-22.

DYŻURY

SZPITAL MIEJSKI im. FR. RA-SZEI (chir., interna, otolaryng.) — ul. Mickiewicza 2, tel. 472-51. SZPITAL MIEJSKI im. STRU-SIA (okulistyka), ul. Szkolna 8/12, tel. 511-11.

STACJA POGOTOWIA RATUNKOWEGO M. POZNANIA (Chelmońskiego 20) obsługuje tylko na terenie Poznania: wypadki uliczne i w miejscach publ., tel. nagłe zachorowania w domu: tel. 544-44 i 544-45; porady lekarskie telefon 637-35.

WOJEW. STACJA PR — (ul. Kościuszki nr 103), telefon 566-66.

APTEKI: A. Lampego 2, Marcinkowskiego 11, Dzierżyńskiego 107, Dąbrowskiego 76, Głogowskiego nr 47. TYLKO DYŻUR NOCNY Winogrody, Główna 53, Starołęcka 79, Swarzędzka 6, Ostroroga 6.

KWIECIEŃ	Piotra
29 czwartek	Słońce: 4.26—19.15

TEATRY

W POZNANIU

POLSKI — g. 19 „Krzyżacy”; NOWY — g. 19 „Dziecinno kochankowie”; OPERA — g. 16 „Zemsta nietoperza”; OPERETKA — nieczynna; MARCINEK — próby.

W WOJEWÓDZTWIE

KALISZ: „Przypadki Robinsona Krusoe”.

KINA

CHODZIEŻ — Ceramik; nieczynne; Noteć: „Słodkie życie”; CZARNKÓW: „Latający profesor”; GNIEZNO — Lech: „Tysiąc ne okno”; Polonia: „Ameryka oczyma Francuza”; GOSTYN: „Odwet kapitana Lesza”; JAROCIN —

Echo: „Żywi i martwi” (I i II s.); Cristal: „Biały Kiel” i „Życie Adolfa Hitlera”; KALISZ — Kosmos: „Skarb w srebrnym jeziorze”; Oaza: „Kasjusz”; Stylowe: „Salvatore Giuliano”; Syrena: „Gdzie jest generał” i „Życie prywatne”; Wolność: „General Della Rovere”; KEPNO: „Podróż w kwiecień”; KŁODAWA: „Chodząc po Moskwie”; KOŁO: „Okłahoma”; KONIN — Energetyk: „Rece nad miastem”; Górniki: „Trzydzieści lat śmiechu”; KOŚCIAN: „Siedem narzeczonych dla siedmiu braci”; KROTOSZYN: „Rekopis znaleziony w Saragossie”; LESZNO: „Panienka z okienka”; MIĘDZYCHÓD: „Uczta wigilijna”; NOWY TOMYŚL: „Nie jedźcie strotek”; OBORNKI: „Prawo i pieśń”; OSTROW — Roma: „Nieprzyjacieli u progu”; Słońce: „Bitwa nad Wolgą”; OSTRZE-SZÓW: „Powiatowa lady Makbet”; PILA — Iskra: „Mrok za dnia”; Koral: „Niebezpieczna droga”; PLESZEW: „Rodzaj miłości”; RAWICZ: „Ostatni cowboy”;

SŁUPCA: „Mieszkanie nr 3”; ŚREM: „Herbaciarnia pod księżycem”; ŚRODA: „Wszystko do domu”; SZAMOTULY: „Pusty kurs”; TRZCIANKA: „Strzelba z Neve-sinje”; TUREK: „Z powodu kobiety”; WAGROWIEC: „Ciche wspólnoty”; WOLSZTYN: „Statek Emila”; WRZESNIA: „Mysz, która ryknęła”.

Malborku — fotogramy A. Rom-skiego — g. 10-18 i „Lenin w Polsce” — g. 8-20.

KŁUB MPK (Ratajczaka 39) — Wystawa fotograficzna „Górnicy polscy w Indi” — g. 10-20.

MUZEUM HISTORII RUCHU ROBOTNICZEGO (Odwach) — „XX lat prasy, radia i telewizji w Wielkopolsce” — g. 10-18.

BIBLIOTEKA E. RACZYŃSKIEGO (pl. Wolności 19) — Wystawa pt. „Pamięci ofiar hitleryzmu” — g. 10-17.

BWA Arsenal (Stary Rynek) — „Grafika poznańska — Janusz Bersz — malarstwo i rysunek” — g. 10-18.

MUZEUM KULTURY I SZTUKI LUDOWEJ (ul. Mostowa 7/8) — „Sztuka starożytnego Meksyku” — g. 9-15.

SALON PTF (Paderewskiego 7) — „Wielkopolska 1964” — fotogramy z Konkursu WTK i PTF — g. 10-19.